

รายงานการประชุม

โฉนดป

ครั้งที่ ๔๐

วันเสาร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

รายงานการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๐

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขออนุญาตเปิดประชุมครับ ต้องขอขอบพระคุณทุกท่านนะครับที่กรุณา
มาร่วมประชุมในวันหยุดนี้ สำหรับการประชุมวันนี้ก็จะเป็นการประชุมที่อยากจะใช้เวลาสัก ๒ ชั่วโมง
ในชั่วโมงแรกก็จะดูร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้วก็ส่งให้ท่านแล้วนะครับว่ามีอะไรที่จะเพิ่มเติมหรืออะไรหรือไม่
ส่วนในชั่วโมงถัดไปนั้นอยากจะหารือเรื่องการประชุมในวันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ว่าเราจะช่วยกัน
ในการชี้แจงข้อแปรญัตติต่าง ๆ อย่างไร แต่ผมขอเรียนต่อที่ประชุมว่าต้องขอขอบคุณทางฝ่ายเลขานุการ
และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ได้ช่วยจัดทำเอกสารมา โดยนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ จากการแปรญัตติที่ดี จากการหารือ
ของเราในที่ประชุมนี้ที่ดี ไปจัดพิมพ์ ไปจัดทำ ทำโรเนียว แล้วได้รับทราบว่ามีข้อสงสัยกันถึง ๓ ก็ต้อง
ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ได้กรุณาช่วยกันทำงานจนกระทั่งมาเป็นเอกสารให้เราพิจารณากันในเช้าวันนี้
อย่างไรก็ตามเราจะต้องทำให้เสร็จเพื่อที่จะเสนอต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ประชุมกันได้ในวันจันทร์ที่ ๑๑ นี้
อย่างไรก็ตาม ผมยังเชื่อมั่นว่า สสร. คงจะพิจารณาเอกสารที่เราจัดทำไปด้วยดีทุกท่านนะครับ ผมขอเชิญ
ท่านเลขานุการครับ

เลขานุการ (ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์) : ขอบขอบคุณท่านประธาน ท่าน
กรรมการทุกท่านครับ ตามที่เราตกลงกันไว้ครับ วันนี้เราจะมาดูในร่างสุดท้าย ๒๙๙ มาตรา ซึ่งได้
แจกท่านทั้งหลายไปแล้วนะครับ มีทั้งหมด ๑๔๓ หน้าด้วยกัน ในการทำร่างนั้น ซึ่งเสร็จร้อน ๆ นะครับ
ความจริงเสร็จเมื่อคืนตอนประมาณตี ๓ จากฝ่ายเลขานุการ แล้วก็เข้าใจว่าช่วงเช้านี้ฝ่ายเจ้าหน้าที่สภา
มาทำโรเนียวแจกพวกท่านทั้งหลาย ก็ยังมีข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดอยู่พอสมควรในเรื่องการใช้คำทั้งหลาย
ผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ถ้าเป็นไปตามที่ท่านประธานได้เรียนท่านกรรมการทุกท่าน ก็จะขอ
อนุญาตว่าชั่วโมงแรกเราหารือในเรื่องการใช้ถ้อยคำประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านทั้งหลายฝากไว้แล้วอาจจะตกหล่น
หรือว่ายังไม่ตรงกับที่ท่านต้องการสัก ๑ ชั่วโมง เร็ว ๆ นะครับ -----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

วិถนา ๒/๑

แล้วก็หลังจากนั้นฝ่ายเลขานุการจะขออนุญาตหารือเรื่องการประชุมของวันที่ ๑๑ ไปถึงวันที่ ๓๐ ว่าเราจะดำเนินการในส่วนของการกรรมาธิการอย่างไรบ้าง ผมเข้าใจว่าเมื่อสักครู่นี้ได้หารือกรอบกับหลายท่าน หลายท่านยังติดใจบางประเด็นซึ่งได้พูดกันไปแล้ว แต่อยากจะทบทวน ก็จะขออนุญาตว่าหากมีเวลา ก็อาจจะคุยกันได้อีก แต่ขออนุญาตเขาไปตามที่เราได้ตกลงกันไว้ก่อนได้ไหมว่า วันนี้เป็นการดูโดยรวมที่ตกลงไว้แล้วเท่านั้น ขออนุญาตว่าไม่พูดเรื่องหลักการใหม่ หรือเรื่องใหม่ที่จะขอทบทวนหรือขอเพิ่มก็แล้วแต่ เพื่อความรวดเร็ว เพราะว่าเที่ยงนี้ฝ่ายเลขานุการจะขออนุญาตว่าเลิกนะครับ เมื่อสักครู่ได้เรียนท่านประธาน เพราะว่ายังต้องไปปรับแก้อีก แล้วก็ต้องให้เสร็จภายในเย็นนี้ เพื่อส่งมอบให้ สสร. ภายในวันพรุ่งนี้ให้ได้ แล้วต้องตรวจร่างทุกอย่างให้เสร็จสิ้นเรียบร้อย ก็จะขออนุญาตอย่างนั้น อย่างนั้นถ้าเป็นไปได้ตามนี้จะขออนุญาตว่า ผมจะไล่ไปตามหมวดได้ไหมครับ ท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ อยากให้เป็นทีที่เข้าใจว่าอะไรที่เป็นญัตติที่ตกลงกันไปแล้ว เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เป็นญัตติออกไปแล้วคงจะไม่มีการแก้ไข แต่ว่าอาจจะมีการแก้ไขถ้อยคำอะไรนิดหน่อย

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ผมไปที่ละหมวดได้ไหมครับ ท่านทั้งหลายช่วยกรุณา โดยเฉพาะเรื่องที่ท่านติดใจโดยเฉพาะ ท่านช่วยดูว่าได้ฝากเลขานุการไว้แล้วตกลงหรือไม่ ฝ่ายเลขานุการพยายามทำทั้งหมดอยู่แล้ว

คำปรารภ ไม่มีปัญหาใช่ไหมครับ

บททั่วไป ผมผ่านนะครับ

หมวดพระมหากษัตริย์ ผ่านนะครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : ท่านประธานครับ ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ กรรมาธิการครับ หมวด ๓ เรื่องสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ที่เมื่อวานเราพูดกันถึงเรื่องประเด็นที่เติมลงไป ตามที่กฎหมายบัญญัติ ๑๔ แห่ง ผมไปอ่านดูแล้วผมคิดว่ามันผิดกับหลักการที่เราเคยรับไว้ เพราะว่าการเขียนในหลาย ๆ ตอน ตามที่กฎหมายบัญญัติ มันเป็นช่องทางให้รัฐบาลออกกฎหมายใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญ ผมดูแล้วอย่างน้อย ๆ ที่ ๔ - ๕ แห่ง ก็เท่ากับว่า เอาสิทธิของประชาชนที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้รับรอง แล้วก็ไปทำตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง แล้วก็ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หลายเรื่องทีเดียวที่ท่านใส่ลงไปแล้วผมคิดว่าขัดกับหลักการอันนี้

เลขานุการ : อย่างนี้ได้ไหมครับ เรื่องนี้ก็ตกลงไปแล้วครับ ท่านเดชอุดมครับ ว่าฝ่ายเลขานุการจะทดลองไปเติม อันไหนที่ท่านไม่เห็นด้วยท่านบอกเลยได้ไหมว่าอันนี้ไม่ควรเติม ขอไล่ไปที่ละอันได้ไหมครับ ๑๔ เรื่องนี้ เรื่องไหนที่คิดว่าไม่ควรเติม แต่เรื่องเติมนี้ที่ประชุมเห็นชอบไปแล้วว่าสิทธิบางอย่างอาจจะต้องไปเติม เพราะเขียนไม่รู้ว่าคืออะไร อย่างสิทธิของผู้ยากไร้อย่างนี้เป็นต้น มันไม่รู้ว่า

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

วิถนา ๒/๒

ได้รับสวัสดิการมันคือสวัสดิการอะไรบ้าง ไม่ได้เขียนไว้ ก็เลยต้องไปเขียนว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ
อันนี้เราตกลงกันไปแล้ว

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : ท่านเลขานุการครับ ประเด็นตรงนี้ที่ผมเห็นต่าง คือหลักการนี้
เห็นว่าจะไม่ควรใส่ เพราะใส่ลงไปแล้วก็เท่ากับว่ากฎหมายจะบัญญัติเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งต่างกับ
หลักการนี้ ผมอยากจะให้รัฐบาลใดก็ตามที่อาสาเข้ามาบริหารบ้านเมือง ต้องรับรู้สิทธินี้ เมื่อรับรู้แล้ว
เขียนกฎหมายอย่างไรที่จะไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ แต่พอเราไปเขียนอย่างนี้ ผมยกตัวอย่างจากประสบการณ์
มาตรา ๒๙ รัฐธรรมนูญเดิม ๒๕๔๐ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำ
มิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้
และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นไม่ได้ นี่คือตรงนี้
แต่พอไปออกกฎหมาย ไปเขียนเลยบอกว่ามาตรา ๒๙ ให้ทำได้ วิธีการเขียนรวบรัดอย่างนี้ มันปรากฏชัดว่า
ฝ่ายบริหารเวลาจะเขียนกฎหมายทั้งที่ เขียนออกทางนี้หมดเลย เอาช้อยกเว้นเป็นหลัก แทนที่จะเอาหลัก
เป็นช้อยกเว้น ผมก็เลยคิดว่าที่ท่านเดิมลงไป ผมยกตัวอย่าง มาตรา ๒๙ ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่ง
รัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย ที่จริงแล้วที่เราเห็นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ขึ้นมา
ควรจะต้องเขียนเลยว่า ทั้งต้องระบุหลักการและเหตุผลของกฎหมายให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจนั้นไว้ด้วย คือหลักการและเหตุผลต้องสอดคล้อง ถ้าไม่สอดคล้องก็ถือว่าไม่เหมาะ
ต้องไปหาศาล ศาลต้องเป็นคนพิจารณาว่ากฎหมายที่รัฐบาลเสนอมานี้ ไม่สอดคล้อง มันขัดกับหลักการ
ตรงนี้ที่ผมเห็น

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะ ๓/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : อย่างนี้ได้ใหม่ครับท่านเดชอุดมครับ มาตรา ๒๙ ไม่ใช่เรื่องใหม่ เรื่องเก่า ขออนุญาตเอาไปตามที่เราดตกลงได้ใหม่ครับ คืออันไหนที่คิดว่าไม่ควรเติมรับบอกเลย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ แล้วขอตัดไปที่ละมาตรา คราวที่แล้วตกลงกันอย่างนั้นนะครับว่าฝ่ายเลขานุการจะไปเติม แล้วอันไหนที่ไม่เห็นด้วยให้ตัด แต่คงไม่ได้ตัดทุกอันนะครับ ๑๔ อันนี้ อันไหนที่ตัดฝ่ายเลขานุการก็จะตัดเลยนะครับ ตามที่ตกลงกันไว้เช่นนั้นนะครับ แต่ถ้ามาทบทวนหลักการกันใหม่ว่าอันนี้ควรเติมหรือไม่ควรเติม อันนี้ใหม่แล้วครับ คราวที่แล้วเราดตกลงกันแล้วว่าให้ฝ่ายเลขานุการไปเติมดูว่าเรื่องอะไรบ้างที่จะเติม ฝ่ายเลขานุการก็ไปเติมบางเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่บอกมันไม่ชัด มันไม่เจน เพราะว่าบอกได้รับสวัสดิการ แล้วหลักการเดิมเราให้ฟ้องเอา แล้วให้ศาลบอกว่าได้รับอะไรบ้าง ศาลก็บอกไม่ได้ครับว่าจะได้รับอะไร เราจึงต้องบอกว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ นี้กฎหมายจะต้องออก ภายในหนึ่งปี ทั้งหมดเลยนะครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : แต่เวลาเติมแล้วเปลี่ยนหลักการนี้

เลขานุการ : อันไหนครับ ประธานโทษนิดเดียว

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : ตัวอย่างนะครับ ท่านเลขานุการครับ มาตรา ๔๐ บุคคลย่อม มีสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามที่กฎหมายบัญญัติ เติมไปทำไมครับ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

เลขานุการ : อันนี้ท่านเสนอตัดใช่ไหมครับ ก็ตัดเลยครับ ท่านเสนอว่าตัดครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : มาตรา ๔๑ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ อันนี้ก็เหมือนกันครับ เพราะว่าสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินเป็นสิทธิที่เกิดแก่ตน มีมาตั้งแต่เกิด เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญเมื่อ รับรองแล้วนี้จะไปเขียนกฎหมายจำกัดสิทธิเขาอย่างไรนั้น ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ขัดกับหลักการ คนที่จะ เขียนนั้นต้องให้หลักการและเหตุผลในกฎหมายว่าจะเขียนอย่างไรครับ

เลขานุการ : ท่านรองเชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา : กราบเรียนท่านอาจารย์อย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๔๐ นั้น ที่เขียนว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะว่าหลาย ๆ เรื่องนั้นจะต้องไปกำหนดรายละเอียด อย่างเช่น สิทธิพื้นฐานว่าการพิจารณาแบบเปิดเผยนั้นจะต้องทำอย่างไร สิทธิต่าง ๆ ในการคัดค้านผู้พิพากษานั้น ทำอย่างไร การได้รับค่าตอบแทน ค่าทดแทนในคดีอาญาจะทำอย่างไร ซึ่งอันนี้จะต้องออกกฎหมายลงมา ว่าให้อย่างไร วิธีการ สิ่งที่ได้ไปนั้นก็เนื่องจากความเห็นต่อนองค์กรต่าง ๆ เสนอขึ้นมาว่า ถ้าไม่เขียนไว้ เขาแปลว่าออกไม่ได้เลย ซึ่งก็เลยไปเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ว่ามีอะไรบ้าง ฝ่ายเลขานุการ ก็เลยเติมเข้ามาก่อน แล้วอย่างนี้ที่กราบเรียนนะครับว่า ถ้าทางท่านกรรมการเห็นว่าอันไหนจะตัดออก เป็นเรื่อง ๆ ว่าอันนี้ไม่ต้องมีกฎหมายก็ใช้สิทธิได้ ก็สุดแล้วแต่

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๓/๒

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : ขออนุญาตท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง เหตุผลที่ผมยังยืนยันตรงนี้ก็เพราะผมอยากให้เห็นหลักการในการออกกฎหมายใหม่ ไม่ใช่ซ้ำซาก ทั้งรัฐธรรมนูญ ๑๗ ฉบับที่ผ่านมา เพราะว่าหลักการที่เรายอมรับคือว่าเราจะตัดเรื่อง ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะนี่คือ Blank check ช่องว่างที่ให้รัฐบาลเขียนได้ เป็นข้อยกเว้น ผมเห็นด้วยว่าที่คุณจะมาใส่ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องเสนอหลักการและกฎหมายแต่ละฉบับให้สอดคล้องกับหลักการที่รัฐธรรมนูญเรายอมรับอย่างไร แต่ไม่ใช่ไปเขียนนำให้เขาว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ พอเราไปเขียนอย่างนี้รัฐบาลก็บอกเลย โดยที่มาตรา ๔๐ ให้อำนาจไว้ แล้วก็ไม่ได้ให้เหตุผลอะไรเลย แล้วก็ไปเขียนตัวเองว่า ประชาชนควรมีสิทธิแค่นี้ ๆ ไปทักทักเอาเองนะครับ

เลขานุการ : ผมขออนุญาตท่านเดชอุดม ขออนุญาตท่านสุพจน์ด้วยได้ไหมครับ ผมขอยึดตามที่คุยกันนั้นนะครับ คงไม่ Debate หลักการอีก เพราะว่าหลักการพูดกันมาแล้ว หมดแล้วนะครับ เข้าใจตรงกันแล้ว ท่านเดชอุดมขอตัดมาตรา ๔๐ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ออก ท่านอื่นเห็นว่าอย่างไรครับ ควรตัดหรือไม่ควรตัด ท่านรองทองครับ

นายรองทอง จันทรางศุ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม รองทอง ครับ ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง ซึ่งอาจจะอนุโลมเหมือนกับที่เราเคยพูดถึงเรื่องสิทธิ เรื่องสวัสดิการของคนชรา ของคนไร้ที่อยู่อาศัย เพราะถ้าเราเขียนโดยที่ทิ้งรอยไว้แต่เพียงว่า มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ แต่ไม่มีถ้อยคำ ว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ทันทีที่รัฐธรรมนูญออก เขาเดินไปหาศาล แล้วศาลจะอธิบายว่าอย่างไร ผมก็ได้ยกตัวอย่างเช่น (๗) ในมาตรา ๔๐ นะครับ ในคดีแพ่งบุคคลมีสิทธิได้รับความเชื่อทางกฎหมายจากรัฐ ถ้าหากว่าไม่มีถ้อยคำว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ อยู่ในวรรคหนึ่ง เสร็จเรียบร้อยแล้ว ทันทีที่รัฐธรรมนูญออก คนเดินไปหาศาลในคดีแพ่ง ให้ศาลจัดความช่วยเหลือให้ นี่ผมนึกไม่ออกเลยว่าจะจัดกันได้อย่างไร นี่เป็นตัวอย่างนิดเดียว

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๔/๑

เลขานุการ : ขอขอบคุณท่านรองทอง เอาอย่างนี้ได้ไหมครับท่านเดชอุดม ผมขอลงมติเลย
ได้ไหมครับ ว่าจะให้ตัดไม่ตัด คือ Debate กันก็ Debate กันไปกันมา นี่มาตราเดียวเลยครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : นิดเดียวครับ เพราะว่าตัวอย่างที่ยกนี้ไม่จริง คือออกกฎหมาย
รัฐธรรมนูญแล้วนี้ ไม่ใช่เดินไปหาศาล ศาลจะเป็นคนวินิจฉัยกฎหมายที่ออกไปนั้นผิดเป็นโมฆะหรือไม่เป็น
โมฆะอีกเรื่องหนึ่ง ไม่ใช่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไปแล้วคนเดินไปหาศาลเลย มันต้องดูว่าท่านเขียนกฎหมาย
ถูกกับรัฐธรรมนูญใหม่ เพราะฉะนั้นที่จะไปเหมา ไปกังวลว่าคนจะเดินไปหาศาลเลยไม่ใช่ แล้วเราก็มี
คณะอนุกรรมการ คือต้องชี้ไปยังกระทรวงต่าง ๆ ให้ออกกฎหมายครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ ไม่ Debate ได้ไหมครับ ก็เหลือแต่เพียงว่า
จะเขียนหรือไม่เขียนนี้ ผมได้ขออนุญาตท่านประธานว่าลงมติได้ไหมครับ จะได้จบไปนะครับ เพราะว่าวันนี้
ไม่มีการ Debate นะครับ เรื่องหลักการแล้วนะครับ เพียงแต่ว่าจะขอตัดหรือไม่ขอตัดเท่านั้นเอง ท่านสุพจน์
ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ผมจะสนับสนุนท่านเลขานุการ
ท่านเลขานุการก็ไม่ให้ผมพูด

เลขานุการ : สนับสนุนไม่ต้องพูดครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : สนับสนุนที่เราได้ตกลงกันแล้วในหลักการ แล้วก็กรรมการ
บางท่านซึ่งขอภัยที่จะไม่เอ่ยนาม ท่านก็ไม่ได้มาครบทุกนัดว่าอย่างนั้นเถอะนะครับ แล้วก็อภิปรายกันไป
แล้วตกลงไว้ในหลักการ แล้วพอมาถึงที่หลังท่านก็บอกว่า ท่านไม่เห็นด้วย อย่างนี้ผมว่ามันอาจจะทำให้
กระบวนการของเรามันล่าช้าออกไปนะครับ

เลขานุการ : ผมอย่างนี้ครับ เรื่องหลักการไม่เป็นไรครับ แต่ที่เราตกลงกันคือ จะมาดูว่า
ที่ฝ่ายเลขานุการเดิมนี่เห็นด้วยไม่เห็นด้วย อันนี้ยังไม่ได้คุยกัน ท่านก็ไม่เห็นด้วย ผมเลยเสนอว่าให้ลงมติไป
เลยได้ไหมครับ ท่านวิชาว่าอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ท่านประธานครับ ผม วิชา มหาคุณ ครับ เรื่องนี้
เป็นเรื่องใหญ่ครับ จะไปพูดอย่างเพื่อนรักของผมพูดนั้นไม่ได้ครับ เพราะว่าเราไม่ได้โหวตกันว่ามาตราไหน
เอาหรือไม่เอาในเรื่องของ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เราพูดว่า ต้องเป็นข้อยกเว้นที่จะใส่ไว้ ผมมี
ความเห็นเช่นเดียวกับท่านเดชอุดม คือเรื่องนี้เป็นเรื่องหลักการ หลักการนั้นคืออะไรครับ ผมจะพูดให้ฟัง
สักนิดหนึ่งนะครับ เพื่อตระหนัก มาตรา ๔๐ นี้ถ้าหากว่าไปใส่ว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ นี้รัฐจะไม่
ออกกฎหมายอะไรเพื่อที่จะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมอีกเลย บอกว่ามีกฎหมายบัญญัติไว้แล้ว
สิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการพิจารณาก็เหมือนกัน วิ อญามันก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านจะไม่แก้เลย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๔/๒

ท่านจะนั่งอมอะไรเอาไว้เลย เหมือนอย่างที่เคยมองไว้ ไม่ทราบอมอะไรละครับ ไปคิดเอาเองก็แล้วกันครับ
รัฐบาลส่วนมากก็เป็นอย่างนี้ละครับ ก็คือไม่ต้องการเพิ่มเติมอะไรที่เป็นเรื่องภาวะของรัฐ เป็นเรื่องเพิ่มภาวะ
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วเป็นเรื่องที่ลดอำนาจของตัวเอง ซึ่งในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมเราจะเห็นได้
ว่า มันจะมีความทันสมัยหรือมีการเปลี่ยนแปลงของโลกตลอดเวลา โดยเฉพาะเรื่องของสิทธิมนุษยชน
ผมเห็นว่าเรื่องนี้เขียนไว้อย่างนี้ก็ไม่เห็นว่ามันมีปัญหาอะไร ถ้าหากไม่มีคำว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ
นี่นะครับ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าในมาตรา ๒๔ นี้ วรรคสาม เวลาที่จะใช้บังคับตามบทบัญญัตินี้
เขาก็บอกแล้วว่า หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดไว้ ก็ให้ใช้เป็นไป
ตามที่กฎหมายบัญญัติอยู่แล้ว อันนี้คือหลักการนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องที่สำคัญเรื่องใหญ่ ๆ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเรื่องสิทธิมนุษยชน ผมเห็นว่าอย่าไปกำหนดขอบเขตเอาไว้ครับ จนกระทั่งทำให้เป็นช่องที่รัฐ
ตีกรอบเพื่อที่จะป้องกันตัวเองและป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐเลยครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม คือความจริงในเรื่องนี้เนื่องจากว่าไม่ใช่ นักกฎหมาย ส่วนใหญ่ก็จะฟังว่า
เอากันอย่างไร แต่ว่าสาระสำคัญก็คืออย่างท่านวิชาพูด ที่ท่านเดชอุดมพูดนี้เป็นหลักการเบื้องต้นที่เราเคย
และได้พูดกันไว้ในเรื่องนี้ ที่นี้เมื่อฟังนักกฎหมายอย่างท่าน ขอประทานโทษ คือท่านวิชากับท่านเดชอุดมนี้
ผมคิดว่ามันมีความสำคัญ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นว่า ท่านผู้รู้ทางกฎหมายนี้ว่า จะตัดหรือไม่ตัดนี้
ให้มันสมกับเจตนาที่เราได้เขียนไว้ อันนี้ผมขอความกรุณาท่านเดชอุดมหรือท่านวิชานี้จะให้ความเห็นว่า
อันไหนตัด อันไหนไม่ต้องตัด

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นำพร ๕/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : คือเราคุยมาแล้วนะครับ แล้วคุยกันหลายรอบ ตอนแรกก็คุยกันว่าจะไม่เขียน ตอนหลังก็มาคุยกันว่าจะเขียนบางส่วน ฝ่ายเลขานุการก็รับไปดำเนินการตามที่เสนอ แล้วข้อตกลงที่บอกกันคือให้ฝ่ายเลขานุการไปเติม ฝ่ายเลขานุการก็ไปเติมตามที่ที่ประชุมเห็นชอบ แล้วก็เอากลับมา แล้วก็คุยกันว่าอันไหนอยากจะตัดก็ตัด อันไหนไม่อยากจะตัดก็ไม่ตัด แต่คงไปตัดทุกอันคงไม่ได้ เพราะที่ประชุมไปอย่างนั้นแล้วนะครับ จะมา Debate ใหม่ ผมคิดว่าเสียเวลานะครับ วันนี้คงไม่จำเป็น ผมต้องไปทำงานตอนเที่ยง ผมเสนอว่าให้ลงมติเลยว่ามาตรานี้จะให้เขียนหรือไม่เขียน ได้ไหมครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ท่านประธานครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ เรื่องนี้เป็นเรื่องหลักการที่เราไปบอกผู้คนทั่วประเทศว่า เรื่องสิทธิเสรีภาพในปี ๒๕๕๐ มันไม่เกิด ทั้ง ๆ ที่เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดฉบับหนึ่ง แล้วเราจะทำให้มันเกิด อันนี้เป็นหลักการ แล้วเราก็บอกว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เราจะเอาออกเพราะใส่เข้าไปแล้วมันเป็นอุปสรรค ศาลท่านก็จะดูตามันนั้น ผมทำหน้าที่เป็นประธานอนุกรรมการกรอบที่ ๑ ก็ไปหานักวิชาการ นักกฎหมายที่เก่ง ๆ ที่ไม่มีโอกาสได้เข้ามาทำงานว่า เรามีเจตนารมณ์อย่างนี้ มันก็เกิดมาตรา ๒๘ วรรคสาม ขึ้นมา มาตรา ๒๘ วรรคสาม ที่ท่านอาจารย์วิชาได้อ่านให้ฟังแล้ว อันนี้เป็นตัวที่จะช่วยทำให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนบังเกิดขึ้นจริง ส่วนประเด็นที่เราพูดกันล่าสุดก็คือว่า ถ้าจะใส่ก็ต้องมีข้อยกเว้น แต่จุดหลักก็คือไม่ใช่ เพราะฉะนั้นข้อยกเว้นมีก็ข้อ ท่านต้องบอกมาว่ามีอะไรบ้าง ไม่ใช่มาใส่กันทีละมาตราว่าใส่ทั้งหมดแล้วก็มาโหวตกัน โหวตกันท่านก็ชนะ อย่าให้ผมต้องพูดมากกว่านี้ครับ

นายอัคร จารุจินดา : อย่างนี้ครับ คือสิ่งที่เราลองไปเติม เพราะว่าทางที่ประชุมได้พูดกันว่าเรื่องอะไรกันก็ตามที่รัฐจะต้องไปดำเนินการว่าจะกำหนดสวัสดิการอย่างไร จะให้ค่าช่วยเหลืออย่างไร อันนี้มันหลักการเบื้องต้นว่าควรจะมีกฎหมายบัญญัติ ที่เคยพูดกันกว้าง ๆ สิ่งที่เราไปเติมมาก็คือไปดูว่า ในมาตรานั้นมันพูดถึงว่า รัฐจะต้องทำอะไรบ้างหรือไม่ ก็เขียนตรงนั้นขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามอย่างที่กราบเรียนเมื่อวันพุธหรือวันพฤหัสบดีนั้นว่า ตอนที่กระผมแจกร่างอันแรกไปบอกว่าอันนี้ช่วยกรุณาช่วยพิจารณาด้วยว่า สิ่งที่เราเติมเข้ามาอันไหนจะเอาออกบ้าง เหตุที่เกิดขึ้นมาเช่นนี้ เพราะว่า เดิมของเราที่ร่างแรกที่ผมทำเอง ผมไม่มีคำว่า ทั้งนี้ ตามกฎหมายบัญญัติ ในแต่ละมาตรา เพราะเข้าใจเช่นนั้น แต่พอนำออกไปฟังความคิดเห็น ความเห็นขององค์กรต่าง ๆ นั้นเกิดไปตีความว่าถ้าไม่เขียนไว้ก็เท่ากับว่ารัฐไม่มีสิทธิออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ ได้เลย แล้วเกิดความกังวลในเรื่องนี้ขึ้น ก็เลยเอากลับมาพูดในที่ประชุมว่าเราจะทำอย่างไรกับความเห็นองค์กรเหล่านั้น แล้วก็ถึงได้เกิดอันนี้ขึ้น ผมเองไม่ขัดข้องที่จะตัดมาตราต่าง ๆ ออก เพราะว่าผมเองความจริงแล้วผมยังเข้าใจอย่างเดิมว่า มันสามารถออกกฎหมายได้โดยไม่ต้องเขียนไว้ แต่ทีนี้อย่างที่ว่าที่ประชุมพอครั้งหลังสุดได้มีการพูดคุยอย่างนั้นก็เลยต้องพยายามทำให้เป็นไปตามที่ที่ประชุมได้พูดกันขึ้นครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๕/๒

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภักดีธนากุล ครับ
ผมอยากให้ประเด็นในวันนี้ ซึ่งเราทำงานกันมายาวนาน แล้วก็ใกล้จะจบแล้วเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ แล้วก็
นอกจากทุกฝ่าย ผมอยู่ทางฝ่ายเห็นด้วยกับท่านอาจารย์เดชอุดม แต่ก็เข้าใจทางฝ่ายเลขานุการว่าทางฝ่าย
เลขานุการท่านทำงานหนัก หนักกว่าผมมาก ๆ เลย แล้วก็ไม่ได้มีเจตนาจะบิดเบือนอะไร เพียงแต่ถ้า
ตรงไหนที่ท่านเลขานุการทำมา แล้วเราคนใดคนหนึ่งเห็นว่ามันยังไม่ได้ดีจากที่พอใจ ก็ยกขึ้นขอให้พิจารณา
ได้นะครับ ผมอยากจะหาทางออกกลาง ๆ ว่าในมาตรา ๔๐ ถ้าเราเอาตามที่กฎหมายบัญญัติไปเขียนไว้ที่
หัวมาตรา มันเลย (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) มันถูกบทนี้กำกับไว้หมดเลย ผมอยากจะดูเป็นรายวงเล็บ
มีวงเล็บไหนที่จำเป็นถึงขนาดว่า เอ๊ะ ถ้าปล่อยให้กฎหมายไม่มีกฎหมาย ในที่สุดมันจะต้องไปตัดสินกัน
ที่ศาล -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นวพร ๖/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

คือผมมองอย่างนี้ครับ ยิ่งถ้าเขียน Cross ของกฎหมายไว้ อำนาจอยู่ที่รัฐบาลและฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ถ้าไม่เขียนนี้ อำนาจสุดท้ายไปอยู่ที่ศาลจะต้องค่อย ๆ Develop ขึ้นมา และนี่คือแนวคิดทางของ Judicial activism ซึ่งผมก็คิดว่าบางครั้งมันอาจจะไกลเกินไปที่สภาพของบ้านเราจะไป เหมือนอย่างในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะหาตรงกลาง ๆ อย่าง (๗) อย่างนี้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ (๔) ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งก็มีอยู่แล้ว (๖) จะได้ใหม่ แล้วแต่ว่าท่านที่มองเรื่องนี้ ทำเรื่องนี้อยู่ท่านจะพอปรับอะไรให้ได้ใหม่

เลขานุการ : ท่านเจริญครับ เดี่ยวจะเข้าใจผิด ฝ่ายเลขานุการไม่ได้ไปทำอะไรเองนะครับ ที่ประชุมตกลงบอกให้เลขานุการไปทำมา เลขานุการก็ไปทำมา เลขานุการก็ให้ไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนะครับ ท่านอาจารย์วิชา ท่านชูชัยครับ บอกว่าขอให้ช่วยดูหน่อยว่าอันไหนจะเอา ไม่เอา ผมพร้อมจะตัดนะครับ แต่อย่าไปบอกว่าฝ่ายเลขานุการไปเติมมา แล้วไม่เป็นไปตามมติ ผมรับไม่ได้นะครับ เพราะว่ามีมติบอกให้ฝ่ายเลขานุการไปทำนะครับ แล้วบอกให้ไปเพิ่มมา ถ้าจะตัดทิ้งทั้งหมด นี่คือการกลับมตินะครับ ซึ่งผมก็พร้อมจะกลับตามมตินะครับ ไม่ได้มีปัญหาอะไรนะครับ แต่อย่างกล่าวหาเลขานุการ คือวันนี้ทำงานกันมาตลอดอยู่แล้ว ผมไม่ค่อยรู้สึกทำไมต้องมาตำหนิเลขานุการบ่อย ๆ ทำตามมติทุกอย่างนะครับ อาจจะกลับมติก็นอกกลับมตินั้น ไม่มีอะไรครับ แต่อย่าไปบอกว่า ไม่เคยพูดกันเลย ไม่เคยรู้เรื่องเลย ไม่เคยทำเลย พูดอย่างนี้ไม่ได้ครับ วิธีทำงานร่วมกันมันต้องเคารพกันด้วยนะครับ เลขานุการไม่ใช่คนที่รับใช้ของกรรมการนะครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ

ประธาน : ช่วงนี้หมอดูเขาบอกว่าดาวอังคารกำลังพบกับดาวเสาร์ ในขณะที่ดาวเทียมชนดาวลูกไก่มาเต็มเลย เพราะฉะนั้นในฐานะที่เราร่างรัฐธรรมนูญ เราคงไม่เป็นดาวลูกไก่นะครับ เรื่องนี้ผมจะพูดทีหลังนะครับ เกี่ยวกับดาวเทียมชนดาวลูกไก่ ในขณะที่ดาวอังคารมาพบกับดาวเสาร์แล้วจะเป็นอย่างไรต่อไป เดี่ยวขออีกสัก ๓ ท่านนะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านเจ้ากรม ท่านนุรักษ์ แล้วท่านประพันธ์ครับ

พลเอก อภิรัฐพร เจริญพานิช : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม พลเอก อภิรัฐพร ครับ ผมขอสนับสนุนนะครับที่ท่านเลขานุการได้กล่าว เพราะว่าเราได้มีมติอันนี้จริง ๆ แล้วผมก็อยู่ด้วย สำหรับมาตรา ๔๐ ผมเห็นว่าในบทบัญญัติในมาตรานี้ มันจะมีคำว่า เหมาะสมที่จำเป็นและสมควร แล้วก็เหมาะสมอะไรมากมาย ถามว่าในทางปฏิบัติถ้าเมื่อเราจะต้องมานั่งตีความคำเหล่านี้ ผมว่ามันจะยุ่งกว่าที่เราจะเขียนว่ากฎหมายบัญญัติ แล้วก็หลักเกณฑ์ที่แน่นอน แล้วก็อีกอย่างหนึ่งผมเชื่อว่าการบัญญัติกฎหมายนี้ นะครับ ไม่ว่าจะจะมีอยู่แล้ว หรือที่จะบัญญัติต่อไปไม่น่าที่จะหนีไปจากกรอบของรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านนุรักษ์ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นวพร ๒/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายอนุรักษ์ มาประณีต : ขอขอบคุณครับ ผม อนุรักษ์ มาประณีต คือผมไม่ทราบว่าที่ประชุม
 ในหลักกฎหมายหรือยังนะครับ คือผมจะขออธิบายนิดหนึ่งนะครับเพื่อความชัดเจน คือในรัฐธรรมนูญ
 ถ้าเขียนไว้ว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ มีการฟ้องร้องขึ้นมา แล้วศาลฎีกาได้ตัดสินเป็นบรรทัดฐานไว้ว่า
 ถ้ายังไม่มีกฎหมายบัญญัติศาลจะไม่บังคับให้ คือหลักมันอยู่ตรงนี้นะครับ ซึ่งคำพิพากษาของศาลฎีกานั้น
 ที่จริงผมไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะว่าถ้ารัฐธรรมนูญบัญญัติอะไรไว้ต้องทำให้เขา แต่ในเมื่อกฎหมายยังไม่
 บัญญัติอะไรขึ้นมาก็ดูตามสมควรว่าควรจะให้อะไรได้ แต่ศาลฎีกาท่านไปตัดเลยว่า ในเมื่อยังไม่มี
 กฎหมายบัญญัติไม่ให้อะไรเลย ซึ่งมันก็เป็นจุดตรงนี้เองที่เราต้องมาคำนึงถึงจะใส่อะไรหรือไม่ใส่อะไร
 ถ้าไม่ใส่ไปก็จะใช้บังคับได้เลย แต่ถ้าใส่เข้าไปต้องมีกฎหมายบัญญัติก่อนถึงจะบังคับได้ ซึ่งข้อกฎหมาย
 ที่ศาลฎีกามีบรรทัดฐานนั้น ผมไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะว่ามันขัดกับหลักรัฐธรรมนูญ ว่าในเมื่อรัฐธรรมนูญ
 บัญญัติว่าให้มีแล้ว ถึงแม้เรายังไม่มีกฎหมายบัญญัติก็ต้องทำได้ ให้กับราษฎรเขา ประชาชนตามที่สมควร
 ก่อนที่จะมีกฎหมายบัญญัติ -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

จักรภา ๗/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

มันน่าจะเป็นหลักอย่างนั้น แต่ในเมื่อศาลฎีกาตีความอย่างนั้นมันก็เลยจำเป็นที่ว่าจะต้องมาใส่หรือไม่ใส่ อยู่อย่างนี้ ถ้าเราจะใส่ในเจตนารมณ์หรืออะไรอย่างไรรู้ตามลงไปได้ไหมครับ หรืออะไรอย่างนี้ แต่ก็ สูดแล้วแต่ที่ประชุมนะครับ แต่ก็เห็นกับท่านเลขานุการว่าเคยมีมติอย่างนั้นให้ท่านเลขานุการไปพิจารณา เพราะฉะนั้นจะตำหนิทางฝ่ายเลขานุการ ผมว่าไม่ใช่ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านประพันธ์กับท่านเกริกเกียรติ

นายอัษฎพร จารุจินดา : ขออนุญาตชี้แจงนิดหนึ่งครับ ขออนุญาตท่านอาจารย์ประพันธ์ นิดหนึ่งครับว่า สิ่งทีทางผมเอง โดยเฉพาะผมเองผมกังวลก็คือถ้าเราเขียน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เขียนบ้าง ไม่เขียนบ้างในแต่ละมาตรานั้น การตีความหลังจากรัฐธรรมนูญออกไปแล้วจะเป็นปัญหาสำหรับ คนออกกฎหมายว่าสิ่งที่เขียนเลยให้ออกได้ สิ่งที่ไม่เขียนเลยไม่ให้ไม่ได้ ผมเองในแง่ที่ว่ารับหลักการได้ว่า ไม่เขียนเลย แล้วก็ให้ออกได้หมด ส่วนเรื่องไหนที่จะกระทบรัฐธรรมนูญมันก็ออกไม่ได้ในตัว แต่ถ้าเลือกอย่างที ขอประทานโทษ ท่านอาจารย์จรูญเสนอแล้ว มันกลายเป็นว่า อนุมาตรานี้ถึงจะออกได้ อนุมาตราบางอนุมาตราซึ่งจำเป็นต้องออกกฎหมายเหมือนกันเลยออกไม่ได้ คือถ้าไม่เขียนก็ไม่เขียนหมด เลย ถ้าเขียนก็ต้องเขียน ผมเองเลือกอยู่ตรงนั้นครับ

ประธาน : เชิญท่านประพันธ์ครับ

เลขานุการ : ท่านประธานครับ ผมเสนออย่างนี้ได้ไหมครับ จะได้เร็ว คือเวลาก็

๑๑.๐๐ นาฬิกาแล้ว ผมเสนอให้ตัดออกหมดเลยได้ไหมครับ ท่านอัฐพรก็ไม่เห็นด้วยนะครับ

พลเอก อัฐพร เจริญพานิช : ขออนุญาตครับ ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ตัดออกหมดเลย คงไม่ได้ เพราะว่ามีอีกหลาย ๆ บทบัญญัติข้างหลังซึ่งองค์กรต่าง ๆ ๑๒ องค์กรเสนอมาว่าควรเติมมากมาย เพราะฉะนั้นน่าจะต้องไปดูเป็นแต่ละมาตราครับ

ประธาน : ท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท คือจริง ๆ แล้ว ทางฝ่ายเลขานุการก็ได้ทำตามมติที่ประชุม แล้วก็ได้แจกเอกสารล่วงหน้าแล้ว จนกระทั่งหลังสุดวันที่ ๗ มิถุนายน ก็มีข้อความที่ปรากฏนี้ทั้งหมดเลย ทีนี้ถ้าจะตัด จะแก้อย่างไร ถ้าทำด้วยความรีบร้อนแบบวันนี้ เดียวมันยิ่งจะสับสนมากขึ้นหรือเปล่า เพราะทางฝ่ายเลขานุการก็คงไปดูมาพอสมควรนะครับ แล้วก็การแก้ ต่าง ๆ เหล่านี้เดี่ยวสภาใหญ่เขาอภิปราย เขาปรับปรุงได้อยู่แล้ว เพราะว่ามันแก้ไขเพิ่มขึ้นมา นอกจากนี้ ผมยังเห็นว่าอยากจะให้ทางฝ่ายเลขานุการไปดูต่อไปด้วยซ้ำ เพราะว่าถ้อยคำบางถ้อยคำมันไม่ค่อย สอดคล้องกัน บางแห่ง ยกตัวอย่างง่าย ๆ เมื่อท่านเลขานุการจะไปดูนิดหนึ่งนะครับ ในมาตรา ๘๖ (๕) ใช้คำว่า บริสุทธิ์ยุติธรรม มาตรา ๒๓๓/๑ ใช้คำว่า สุจริตเที่ยงธรรม จะใช้คำไหนก็ขอให้ใช้ให้มันเหมือนกัน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

จีรภา ๗/๒

เลขานุการ : นี่เราอยากได้ ผมหารืออย่างนี้ได้ไหมจะได้เร็ว ๆ มาตรา ๔๐ ให้ตัดออก
ได้ไหมครับอย่างนี้ หรือเอาตามท่านอภัยพรได้ไหมครับ มาตรา ๔๐ ได้ไหมท่านรองอภัยพร ตัดบางมาตรา
ได้ไหมครับ ใครเสนอตัดก็ตัดมาตรานั้น ได้ไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ถ้าตัดจากมาตรา ๔๐ ผมห่วง (๗) ผมขอเติม
คำว่า ที่เหมาะสม เข้าไปหน่อยได้ไหมครับ ในคดีแพ่งบุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย
ที่เหมาะสมจากรัฐ ไม่อย่างนั้นถ้าตัดออกไปแล้ว (๗) มันบังคับว่าต้องให้ Full scale ของ Regal rate
ในคดีแพ่งซึ่งไม่ไหว ก็คำนั้นแล้วแต่ แล้วแต่ค่อยไปดูกัน

เลขานุการ : ไม่อย่างนั้นเสนออย่างนี้ไหมครับ ท่านรองอภัยพรเสนอทางเลือก ท่านรอง
เลขานุการก็คือหมายความว่ามาตราไหนที่เป็นเรื่องความช่วยเหลือจากรัฐทั้งหลายให้เติมคำว่า
เหมาะสม ๆ เข้าไป แล้วตัดคำว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ ออกหมด เอาหลักนี้ได้ไหมครับ ท่านเจ้ากรมครับ
ท่านติดที่มาตราไหน แค่นั้นเอง

พลเอก อภัยพร เจริญพานิช : ผมติดคำว่า ที่ใช้คำว่า เหมาะสมที่จำเป็นและสมควร
แล้วก็ไม่บอกว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ ผมดูว่ามันยังไม่มีการบออะไรกันใหญ่เลยนะครับ

นายอภัยพร จารุจินดา : ผมเองสนับสนุน ผมเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าเติมคำเหล่านั้นลงไป
รัฐสามารถพิจารณาตามความเหมาะสมตามสภาพกำลังเงินของตัวเองได้ ไปขึ้นศาล ศาลก็จะมีแนวที่จะ
ตีความได้ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ถ้าเติมคำนี้ไม่ต้องมีคำว่า กฎหมายบัญญัติ ทุกมาตราเลยครับ

เลขานุการ : เอาอย่างนี้ไปก่อนได้ไหมครับ จะได้ผ่าน ผมไม่มีอะไรหรอกครับ ท่านพิสิฐ
เชิญ ท่านสุพจน์ ท่านประธานครับขออนุญาต

นายพิสิฐ ลีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลีธรรม ครับ
ตกลงมาตรานี้ผ่านแล้วใช่ไหมครับ ผมขออนุญาตยกประเด็นมาตราก่อนหน้านั้น มาตรา ๓๒

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุริยรัตน์ ๘/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ผมนิดเดียวได้ใหม่ครับ เอากลัก หลักนี้ผ่านนะครับ คือไปแก้ทุกมาตรา
นะครับ ไม่ใช่เฉพาะมาตรานี้ ว่าอะไรที่เป็นเรื่องได้รับความช่วยเหลือเรื่องอะไร ต่าง ๆ ที่จะเป็นรายละเอียด
ขอตัดคำว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ออก แต่ไปเติมคำว่า ที่เหมาะสมหรืออะไรต่าง ๆ ใช้คำ ผมไม่มี
ปัญหาเลยครับ บ่ายนี้ เริ่ม ๑๔.๐๐ นาฬิกา ไปถึงเย็นจะให้จบนะครับ ท่านสุพจน์เรื่องนี้หรือเปล่าครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เรื่องนี้ครับ ผมอยากให้มันไม่มีหลักหน้อยครับ อย่างนั้นผมได้ยิน
ท่านสดศรีบอกว่ามันจะไม่มีหลักการและก็ไม่มีการยิน อะไรซึ่งเป็นมติออกไปแล้ว ถ้าจะกลับมติขอให้
เป็นมติว่าจะกลับ ขอให้เป็นอย่างนั้นครับ ไม่ใช่ว่าใครพูดอย่างก็เอาตามอย่างทีหนึ่ง ใครพูดนี้ก็เอา เอโลกันตามนี้
ขอให้หลักการครับ ว่าถ้าเป็นมติ ตกลงกันไปแล้ว ถ้าจะกลับอันนี้ก็จะต้องเป็นมติว่าให้กลับได้

เลขานุการ : ถูกต้อง เป็นมติแล้วคืออย่างนี้ครับ ที่ตกลงไปแล้วจะขอทบทวนก็เป็นสิทธิ
ของกรรมการอยู่แล้วที่จะขอทบทวน อันนี้ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ ก็ทบทวนได้นะครับ จบนะครับ เรื่องนี้
ท่านเกริกเกียรติครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งสั้น ๆ
ก็คือว่า เนื่องจากว่าในเรื่องหมวด สิทธิเสรีภาพ เป็นหัวใจสำคัญของรัฐธรรมนูญและมีอะไรที่ปรับเปลี่ยน
เราต้องการให้เห็นว่า สิ่งที่เราทำมันตกถึงมือประชาชนจริง ๆ ไม่ใช่ถูกปิดกั้นด้วยข้อความในเรื่อง ทั้งนี้
ตามกฎหมายบัญญัติ นะครับ คราวนี้ผมคิดว่าทางฝ่ายเลขานุการทำงานหนัก แล้วก็ทำงานอย่างดี
นะครับ อันนี้ผมพูดด้วยใจจริง เพราะฉะนั้นเมื่อวานนี้ในประเด็นสัดส่วนผมถึงได้หารือกับท่านอัครพรว่า
ผมพร้อมที่จะถอนออกนะ ผมก็ยินดีจะให้ความร่วมมือ คราวนี้ในประเด็นอันนี้จะกลับมติหรือไม่กลับนี้
ผมว่ามันไม่ได้กลับนะครับ เพราะว่าในมติของเราว่า ให้ทางเลขานุการรับไปใส่ แล้วถ้าใครเห็นว่าควรตัด
ก็ควรตัด และวันนี้ท่านเดชอุดมมีความเห็นว่าควรจะตัด แล้วผมไม่ใช่นักกฎหมายผมก็ว่าฟังเหตุผล ท่านมี
เหตุผล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านเดชอุดม หรือท่านวิชา หรือท่านจรัญ ลองคุยกันว่าที่ถูกมันควรจะเป็น
อย่างไร แล้วก็ไปตัดไม่ต้องอภิปรายกันในที่ประชุม เพราะอภิปรายมันก็ยาว เพื่อเรื่องมันจะได้จบได้เร็ว

เลขานุการ : ท่านพิสิฐได้ใหม่ครับ ท่านอัครวิทย์ว่าอย่างไรครับ เอาเฉพาะประเด็น ทั้งนี้
ตามกฎหมายบัญญัติ ใช่ไหมครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ขออนุญาตครับ ผม อัครวิทย์ ทั้งนี้ ตามกฎหมายบัญญัติ
คงไม่ได้ตัดออกทุกมาตรา เพราะว่าดูเป็นมาตรา มาตรา ๔๔ นี้ผมว่า ตัดไม่ได้ แล้วผมจะดูเป็นมาตรา
อย่างมาตรานี้อาจจะไปได้ว่าตัดออกได้แล้วก็มาใส่ที่เหมาะสมใน (๗) แต่ว่ามันคงใช่ว่าตัดจาก
ทุกมาตรา

นายอัครพร จารุจินดา : ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ ผมเองเข้าใจว่าตัดได้ทุกมาตรา และเติม
คำว่า ที่เหมาะสมได้ เพราะได้รับหลักประกันที่เหมาะสม ส่วนเหมาะสมตรงนั้น นักกฎหมายต้องไปวางดีกรี

คณะกรรมการยกย่องรางวัลรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุริยรัตน์ ๘/๒

ความเหมาะสมของกฎหมายเอง ผมเองก็รับที่จะให้ตัดออก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการตีความเวลา
รัฐธรรมนูญนี้ออกไปแล้ว

เลขานุการ : ครับ ท่านอัครวิทย์ขออย่างนั้นครับ ท่านพิสิฐ เชิญ

นายพิสิฐ ลีธรรม : ขออนุญาตกลับไปมาตรา ๓๒ ที่วันก่อนได้มีการอภิปรายกัน

เลขานุการ : เรื่องการลงโทษประหารชีวิตหรือเปล่าครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : ไม่ใช่ครับ เรื่องของการตรวจค้น ว่าต้องใช้หมายศาลนะครับ

ผมได้รับการบอกกล่าวจากตำรวจนะครับ ว่าถ้าอย่างนี้ตำรวจไม่ทำงานก็คือว่า ตรวจค้นบุคคลไม่ได้ ต้องใช้
หมายศาล เว้นแต่ถ้าเราจะมีเขียนไว้ชัดเจนกว่านี้ จริง ๆ เขาไม่หวังเรื่องตรวจค้นบ้าน ตรวจค้นบ้านใช้
หมายศาล โอ.เค. แต่ถ้าตรวจค้นตัวบุคคลต้องใช้หมายศาล อาจจะมีปัญหา

เลขานุการ : กฎหมายอย่างนั้นหรือเปล่า

นายพิสิฐ ลีธรรม : ตรงนี้ผมอยากจะขอชี้แจงว่า ตกลงเราได้ดูประเด็นนี้อย่างไรครับ

เลขานุการ : ผมอธิบายอีกทีใหม่ครับ หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติปัจจุบัน

วิ อัญญา ยอมอยู่แล้ว ให้ตรวจค้นได้

นายพิสิฐ ลีธรรม : ก็ขอคำยืนยันว่า คือเราต้องไปถ่ายรัฐธรรมนูญนี้ให้ตำรวจเขา

รับรองนะครับ ๒ แสนคน ถ้าเกิดตรงนี้เราอธิบายไม่ได้ว่า เขาตรวจค้นโดยที่กฎหมายบัญญัติตรงนี้มีเปิด
ช่องให้ตรวจค้นได้

เลขานุการ : มีอยู่แล้วครับ ท่านคมสัน เชิญ

นายคมสัน ไพรัช : ขออนุญาตท่านประธานครับ มาตรา ๓๒ วรรคสาม ผมมีประเด็น
เช่นเดียวกับท่านอาจารย์พิสิฐ เพราะจริง ๆ แล้วมาตรา ๓๒ อันนี้มันมี ๒ อัน คือ เรื่องของการจับและคุมขัง
ซึ่งเดิมอยู่ในมาตรา ๒๓๗ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วหลักตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ คือการจับหรือ
คุมขังต้องมีคำสั่งหรือหมายของศาล เว้นแต่จะมีเหตุยกเว้นอย่างอื่น ก็คือเหตุยกเว้นเพียง ๑ เหตุ ก็คือถ้าไป
เจอเรื่องกระทำผิดซึ่งหน้านั้นก็ว่ากันไป -----

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

จกณอม ๙/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ที่นี้เรื่องของการตรวจค้นตัวบุคคล โดยหลักเราไม่เอาเรื่องมีคำสั่งหรือหมายของศาล ใช้หลักในแง่ของการ มีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือใช้อำนาจตามกฎหมายในการค้น ที่นี้ถ้าเอา ๒ อันมาเขียนเรียง ต่อกันแบบนี้ คือ การจับ คุ่มขัง ตรวจค้นตัวบุคคล ก็หมายความว่า ทุกอันมาด้วยข้อยกเว้นประการที่ ๑ คือมีหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่น เพราะฉะนั้น การจับ หรือ คุ่มขัง ถ้าไม่ได้มีหมายศาล มีเหตุอย่างอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติตีความได้อย่างนั้นจริง แต่ปัญหาเป็นเรื่องของการ ตรวจค้นตัวบุคคล มันกลายเป็น ๒ ข้อในข้อยกเว้น คือต้องมีหมายของศาลเท่านั้นใช่ไหมครับ หรือไม่มีหมายของศาลก็ต้องมีเหตุอย่างอื่น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าจะให้ชัดเจนน่าจะใช้ถ้อยคำว่า การจับ หรือคุ่มขังบุคคลโดยมิได้มีคำสั่งหรือ หมายของศาล แล้วก็เว้นด้วยการตรวจค้นตัวบุคคล หรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตาม วรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย คือใช้หลักการตามมาตรา ๒๓๗ เดิมมาประกอบกับเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

เลขานุการ : ผมขออนุญาตยื่น กฎหมายมันมีอยู่แล้ว ท่านวิทยา หมวดสิทธิเสรีภาพ เรื่องอะไรครับ

นายวิทยา งานทวี : เรื่องนี้วันก่อนผมได้ถามในที่ประชุมไปแล้ว ผมคิดว่ามันควรจะตัด เรื่องของการค้นตัวบุคคลออกจากในวรรคนี้เลยมันถึงจะถูกต้องครับ

เลขานุการ : ยินนะครับ ท่านครับ เรื่องนี้หลักการพูดกันไปแล้ว มีมาตราอื่นใหม่ครับ ในหมวดสิทธิเสรีภาพ ท่านประธานขออนุญาตท่านจรัญ ท่านชูชัย ท่านพิสิฐครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ท่านประธานครับ ผมขอท้วงเข้าใจว่าจะลืมไป มาตรา ๓๒ วรรคสอง แต่การลงโทษประหารชีวิต ครับ

เลขานุการ : แก้วแล้วครับ ท่านครับ เฉอญอ่านผิด ขออนุญาตรับเลยครับ ท่านชูชัยครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : อันนี้พูดทั้งหมดหรือว่าอย่างไรครับโดยหลักการ

เลขานุการ : ทั้งหมดเลยครับ ขอเป็นหมวดครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ผมเอาตรงสิทธิชุมชน พอดีผมไม่ได้เป็นนักกฎหมาย แต่อ่านแล้ว ผมก็รู้สึกแปลกใจมากครับ

นายอัชพร จารุจินดา : คือเรียนท่านอาจารย์ ที่เขียนว่า ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับ บทบัญญัติของกฎหมาย ขออนุญาตรับว่าตัดออกครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ผมจะอภิปรายนิดหน่อย ที่เขียนว่า ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับ บทบัญญัติของกฎหมาย เขียนอย่างนี้เท่ากับกฎหมายเล็กกว่ารัฐธรรมนูญ ถ้าท่านรับแล้วก็ขอบคุณครับ

เลขานุการ : ท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลีอารธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายพิสิฐ ลีอารธรรม

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

จงถนอม ๙/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ในหน้า ๑๙ มาตรา ๕๕ ฝ่ายเลขานุการได้เติมประเด็นเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลมาให้ แต่ผมคิดว่าข้อความตรงนี้มีคำเกินมา ตรงที่มีว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผมอยากจะให้ใช้คำว่า ข้อมูลส่วนบุคคล เพราะว่ามันเป็นคำที่มีความหมายชัดเจนกว่า นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ตรงที่ว่า แสงหาประโยชน์โดยมิชอบ ตรงนี้หมายถึงอย่างไร เพราะว่าถ้าเกิดสมมุติเรามีข้อมูลที่เราไปลงทะเบียนไว้กับเขา แล้วเขาก็เอาข้อมูลนี้รวบรวมไป แล้วก็ไปขายต่อให้บุคคลที่สามเพื่อใช้ประโยชน์นี้ อันนี้ แสงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือเปล่า แล้วก็

ประการสุดท้าย ก็คือผมไม่อยากให้มีคำว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะถ้าเกิดกฎหมายไม่บัญญัติอะไร เดียวข้อความนี้ก็จะเป็นความหมาย ก็คือขอให้เป็นอย่างที่ท่านเดชอุดมได้อภิปรายไว้ ก็คือให้บัญญัติเลยว่าอันนี้ทำไม่ได้ครับ

เลขานุการ : ถ้าอย่างนี้ได้ไหมครับ ตัดคำว่า ข่าวสาร น่าจะได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็ตัดออก ไปออกกฎหมายแล้วกัน Privacy Act แล้วก็โดยมิชอบมีความหมายอย่างกว้าง คือหาประโยชน์นั้นละครับ โดยไม่ถูกต้อง โดยไม่ถูกทำนองครองธรรมทั้งหลายรวมหมด แล้วให้ไปเขียนในกฎหมายว่ารวมถึง Case อะไรบ้างได้ไหมครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : ท่านประธานครับ ขอรอมาตรานี้ ผมเห็นว่าจริง ๆ แล้วเรื่องที่สุดถึงเรื่องข้อมูลส่วนบุคคล มันเป็น Privacy Act แล้วมันก็มีบทบัญญัติเรื่องของการเป็นส่วนตัวอยู่แล้ว ถ้าเป็นประเด็นที่ท่านพิสิฐประสงค์ ผมคิดว่าบทบัญญัติมันน่าจะไปเขียนในบทเฉพาะกาล เขียนให้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ออกมาภายในเวลาเท่าไรมากกว่า ถ้าเขียนอย่างนี้มันจะมีปัญหาความสับสนในเรื่องของสิทธิความเป็นส่วนตัวในข้อมูลข่าวสาร เพราะว่ามีเรื่องอื่น ๆ อีกที่มันไม่ได้แค่เรื่องข้อมูลข่าวสาร มันมีเรื่องของในทรัพย์สิน ซึ่งในกฎหมายอาญาก็ไปเขียนในเรื่องบุกรุกไว้ว่านั่นคือ Privacy in property เพราะฉะนั้นในบทบัญญัติถ้าเขียนมาตรา ๕๕ วรรคสอง แล้วก็ใส่เรื่องข้อมูลส่วนบุคคลลงไป ผมคิดว่าจะเข้าใจและสับสนว่ามันคือสิทธิอันใหม่ ซึ่งสิทธิตามมาตรา ๕๕ มันเป็นเรื่อง Rights to know ไม่ใช่เรื่อง Privacy สำหรับเรื่องของ Privacy มาปนกับเรื่องนี้ความเข้าใจจะสับสนหมด เพราะฉะนั้นในประเด็นเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลที่จะต้องการในตัวประเด็นนี้ ถ้าจะเอาให้ชัดก็ต้องเขียนเป็นมาตราใหม่ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการละเมิดหรือแสวงหาประโยชน์ในข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันนั้นคือต้องแยกมาตราออกมา ไม่อย่างนั้นจะปนกับเรื่องของสิทธิได้รู้หลักการตามมาตรา ๕๕ หรือไม่เช่นนั้นถ้าไม่เขียนหลักอย่างนี้ ซึ่งเป็นสิทธิเดี่ยว ต่อไปก็คือวางหลักในเรื่องของสิทธิความเป็นส่วนตัว และไปเขียนเป็นบทบัญญัติในบทเฉพาะกาลให้ออกกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายในเวลาหนึ่งปี ผมว่าอันนั้นจะมีความชัดเจนกว่าตัวนี้มากครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๑๐/๑

เลขานุการ : ขอบพระคุณครับ ผมยืนตามนั้นนะครับ ท่านพิสิฐ

นายพิสิฐ ลีอารธรรม : คือจริง ๆ มาไว้ที่มาตรา ๕๕ อาจจะมีคำสั่งสนตรงนี้ได้ ถ้าย้ายข้อความที่ท่านเติมมาไปไว้ท้ายมาตรา ๓๕ จะมีปัญหาขัดข้องอะไรไหมครับ เพราะตรงนั้นเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ว่าเราจะให้ใครมาละเมิดมิได้ หรือว่าเอาไปค้าขายกัน

เลขานุการ : อย่างนั้นก็ปัญหาทั้ง ๒ ที่นะครับ ขอยืนไว้ตรงนี้ก็ก่อนได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวไปคิดอีกทีนะครับว่าจะทำอย่างไรนะครับ ผ่านได้ไหมครับ มีมาตราอื่นไหมครับ หมวดสิทธิเสรีภาพ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ผมขอปรับถ้อยคำนิดเดียวครับท่านเลขานุการ จะไว้ตรงไหนไม่ติดใจนะครับ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ได้ไหมครับ ย้าย โดยมิชอบ มาขยาย การแสวงหาประโยชน์ ไม่ใช่ไปขยาย สิทธิของคนที่เป็นผู้เสียหายเจ้าของสิทธิ ในข้อมูล ก็ขอเป็น จาก ได้ใหม่ จากข้อมูล หรือว่าต้อง ใน

นายคมสัน โพธิ์คง : เดิมที จากข้อมูล ที่อาจารย์พูดนะครับ แต่ว่ามันไม่ได้มีเพียงแค่ การแสวงหาประโยชน์ มี การละเมิด ในข้อความนั้นด้วย เช่น ไปเปลี่ยนแปลงข้อมูลของคนบุคคลนั้นหรือว่าไปเอาข้อมูลของเขามาใช้ไม่ชอบ คือเรื่อง Processing มีหลายกระบวนการขั้นตอนมากนะครับอาจารย์

เลขานุการ : ผมผ่านนะครับ รับเรื่อง จาก นะครับ หมวดสิทธิเสรีภาพมีอะไรอีกไหมครับ หมวดหน้าที่นะครับ ผ่านนะครับ ได้ไหมครับ

หมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐครับ ไม่มี

หมวดรัฐสภาพนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตครับ ถ้อยคำที่ว่า มาตรา ๔๖ (๕) ที่ว่า ใช้สิทธิเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม แต่มาตรา ๒๓๓ ใช้คำว่า ที่สุจริตและเที่ยงธรรม

เลขานุการ : ท่านจะเอาคำไหนครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เอาคำเก่าเขาดีไหมครับ เขาใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ คือ สุจริตและเที่ยงธรรม ใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แล้ว

เลขานุการ : สุจริตและเที่ยงธรรมนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ท่านประธานครับ ก่อนจะไปเดี๋ยวตามไม่ทันครับ มาตรา ๖๗ พรรคท้าย ที่เราปรับใหม่ให้ตรงกับบรรทัดฐานของคำวินิจฉัยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ผมอยากจะเขียนอย่างนี้ครับว่า คำว่า เคยดำรงตำแหน่ง มันจะกว้างเกินไป คือคนเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรค ในพรรคนี้มันมีหลายรุ่น Generation หรือจะตัดสิทธิเขาหมดเลย ถ้าในคำวินิจฉัยจะหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคของพรรคการเมืองที่ถูกยุบในขณะที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พหุญญาญณ์ ๑๐/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ซึ่งความจริงไม่ต้องเขียนตรงนั้น คำวินิจฉัยของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเขาก็บอกไว้แล้วในขณะ
ตรงนั้น เขียนดีกว่าใช่ไหมครับ แต่เอา เคย ออกใช่ไหมครับ ในขณะที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่ง

เลขานุการ : รับได้ครับ เดียวขอไปคิดค่าเลยครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ที่มีการกระทำตามมาตรานี้

เลขานุการ : เอา เคย ออกเลยใช่ไหมครับ ทุกอย่างเหมือนเดิมใช่ไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : เดิมไว้ขยายที่ ถูกยุบ ท่างการเมืองอะไรนี้

เลขานุการ : ได้ครับ โอ.เค. ครับ

หมวดรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร มีอะไรไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ เฉอญผมหนีประชุมไปช่วงหนึ่ง ขอเรียนหาหรือ
ว่ามีมติแล้วหรือยัง ถ้ามีแล้วผมก็ไม่ติดใจ คืออย่างนี้ครับ คำวินิจฉัยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ท่านไปบอกว่า
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญก็มีฐานะเท่ากับพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นอะไรไม่แตกต่างกันเลย
เราจำเป็นอะไรจะต้องมีหมวดอะไรไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา : บอกไว้แล้ว

นายจรัญ ภักดีธนากุล : บอกไว้แล้วใช่ไหมครับ บอกไว้แล้วก็ไม่เป็นไรครับ

ขอบพระคุณครับ

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๑๑/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : คือในร่างประกอบรัฐธรรมนูญเราเขียนให้ต่างอยู่แล้วนะครับ ไม่น่ามีปัญหาอะไรครับ ท่านวุฒิสภาเชิญครับ สภาผู้แทนราษฎรเชิญครับเชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ดันไชย : ผมหาหรือฝ่ายเลขานุการนิดหนึ่งทางเทคนิคนะครับว่าผมอ่านเรื่องสัดส่วนบัญชี ส่งไม่ครบบัญชีได้ถูกไหมครับ แต่ต้องส่งเต็มบัญชีใหม่

เลขานุการ : ส่งเต็มครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ดันไชย : มีค่าอยู่ตรงไหนครับว่าให้เต็มบัญชี

นายอัคร จารุจินดา : ในมาตรา ๙๒/๑ ในหน้า ๔๑ นะครับ หน้า ๔๑ ใน

(๑) บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งต้องมีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งครบตามจำนวนสมาชิก

เลขานุการ : โอ.เค. นะครับ ผ่านนะครับ คือเราจะมี ๔ บัญชีใหม่ครับ เขาไม่จำเป็นต้องส่งครบทั้ง ๔ บัญชีก็ได้ เขาส่งบัญชีใดบัญชีหนึ่งก็ได้ แต่ละบัญชีต้องครบตามจำนวน คือครบ ๑๐ คน ที่เราคุยไปนะครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : เราไม่ได้ใช้กลุ่มจังหวัดหรือ

เลขานุการ : กลุ่มจังหวัดครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ต้องแก้ เขตเลือกตั้ง นี้ไม่เอา

นายอัคร จารุจินดา : คือเราพูดถึงกลุ่มจังหวัดในวิธีการแบ่งเขต แต่ว่าเขตเลือกตั้งมันต้องมีครับ คือกลุ่มจังหวัดถือเป็นเขตสำหรับการเลือกตั้ง มาตรา ๙๒/๑ ครับ

เลขานุการ : หน้า ๔๐ หน้า ๔๑ ครับ

นายอัคร จารุจินดา : ให้จัดแบ่งพื้นที่ประเทศออกเป็นกลุ่มจังหวัด และถือกลุ่มจังหวัดนั้นเป็นเขตเลือกตั้ง

เลขานุการ : เราเรียกกลุ่มจังหวัดครับ แต่พอเป็นกลุ่มแล้วเวลาเรียกเขา คือต้องเป็น ๑ เขต โอ.เค. นะครับ ผ่านนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมขออนุญัตินิด มาตรา ๙๑ วรรคสอง เลือกตั้ง สส. ใช้วิธีออกเสียงโดยตรงและลับ สว. มีเขียนด้วยนะครับ

เลขานุการ : มีครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มีแล้วใช่ไหมครับ

เลขานุการ : มาตรา ๑๐๖/๑ ครับ หน้า ๔๔ ครับ วรรคแรกของมาตรา ๑๐๖/๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญัตินิดหนึ่งครับ บัญชีตามกลุ่มจังหวัด กรณีถ้าเกิดตายขึ้นมา การเลือกอะไรต่าง ๆ ให้ไปอยู่กฎหมายลูกใหม่ หรือว่าอยู่ในนี้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๑๑/๒

เลขานุการ : ที่เคยมีปัญหาเรื่องบวช ตาย สมมุติสง ๑๐ คน แล้วเหลือ ๙ คน ทำอย่างไร เราเขียนใหม่ครับว่าให้เท่าบัญญัติที่เหลืออยู่

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย : ผมคิดว่าประเด็นนี้อาจจะต้องเขียนเลยนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นมันจะไปกระทบเรื่องจำนวน ๔๐๐ คน

นายอัคร จารุจินดา : คือถ้าหลักในขณะนี้ตอนยื่นบัญชี ถ้าพ้นวันที่กำหนดในวันยื่น บัญชีแล้ว หลังจากนั้นจะมีอะไรเกิดขึ้นก็จะยื่นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ครับในขณะนี้ เสร็จแล้วเลือกตั้งเลือกไปแล้ว ตอนแรกได้ครบ แต่เกิดไปบวชหรือเกิดไปตายอะไรเสียก่อนก็ให้มี สส. แบบบัญชีรายชื่อเท่าจำนวนที่มีอยู่ ไม่ต้องไปหาใหม่ครับ แต่ก็แปลว่ามีผลกระทบต่อยอด ๔๐๐ คนนะครับ ซึ่งมันเหมือนกับรัฐธรรมนูญ ตอนปี ๒๕๔๐ ว่า ถ้าเลื่อนทั้งบัญชีหมดแล้วมันก็หมด มันก็ไม่มีเพิ่ม

เลขานุการ : ผมเข้าใจว่ามี ๒ ประเด็นที่พูดกัน ๑. คือเรื่องบัญชี ๑๐ คน ถ้าไม่ครบเรา ตกลงกันใช้ใหม่ครับว่า ไม่ครบก็ถือว่าไม่ครบ ใช้ใหม่ครับในภายหลังนี่นะครับ อันที่ ๒ คือเมื่อมันไม่ครบ มันกระทบต่อยอดรวมได้ เข้าใจว่าท่านกรรมการขอให้เขียนทั้ง ๒ เรื่องอยู่ในรัฐธรรมนูญด้วย เราเขียน ได้ใหม่ครับ

๑. ก็คือเมื่อยื่นบัญชีแล้วจะขาดจะอะไรก็แล้วแต่ไม่ครบถือว่าจบแล้ว ห้ามเปลี่ยนแปลง ใหม่ทั้งหมด คุณจะลาออกไปบวช คุณจะตายอะไรก็แล้วแต่ ก็ครบเท่านี้ อันนี้เราไม่ได้เขียนแน่ครับ

๒. ถ้าบัญชีนี้มันไปกระทบยอดรวม เราบอกว่า สส. มี ๓๒๐ คน ถ้ากระทบยอดรวม ก็ไม่เป็นไร มันอาจจะเหลือ ๓๑๙ คน เพราะบัญชีนั้นไม่มีอะไรอย่างนี้นะครับ ขอโทษ ๔๐๐ คน เออนะครับ เราเข้าไปเขียนนะครับทั้ง ๒ เรื่องนะครับ เอาตกลงตามนี้ได้ใหม่ครับ

มีเรื่องอื่นอีกใหม่ครับ ค่อนข้างละเอียดนะครับ เมื่อคืนฝ่ายเลขานุการก็พยายามไปได้ นะครับ มีเรื่องหนึ่งผมฝากท่านประพันธ์กับท่านสดศรีด้วยไปล่วงหน้าครับว่า ตามที่เราเขียนเราจะไม่ กำหนดเปอร์เซ็นต์ครับว่า ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๐ เปอร์เซ็นต์ หรือก็เปอร์เซ็นต์ก็แล้วแต่ เดิมที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กำหนด ๕ เปอร์เซ็นต์ ถึงจะได้ วิธีที่เราพยายามเขียนนะครับคือบอกว่า ใช้วิธีคำนวณที่นิ่งเลย ตามเปอร์เซ็นต์ที่ได้ ใครได้ที่นิ่งเท่าไรก็ว่าไปตามนั้น ที่ผมกลัวแล้วจะเกิดขึ้นก็คือ กลัวเกิดปัญหาว่าคะแนน ๒ พรรคสุดท้าย ที่นั่งสุดท้าย ที่นั่งที่ ๑๐ นี้มันมี ๒ พรรคสุดท้ายได้คะแนนเท่ากันพอดี จะทำอย่างไรนะครับ อันนี้กำลังไปคิด เมื่อวานพยายามสมมุติตัวเลขอะไรต่าง ๆ คงต้องฝาก กกด. ไปช่วยด้วย แล้วอาจจะไป เขียนในกฎหมายลูกนะครับว่าจะทำอย่างไร ท่านพิสิฐ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เบญจกุล ๑๒/๑

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ประเด็นเรื่องขั้นตอนนี้ครับ ถ้าไม่เขียน สมมุติว่าพรรค ก ได้ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พรรค ข ได้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ รวม ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ก็อาจจะได้เจ็ดคนครึ่ง ถ้าตามนั้นครับ ส่วนพรรคอื่นได้ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เยอะแยะเลย ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือได้ไม่ถึงหนึ่งคน ถ้าตามหลักพรรคที่ไม่ถึงหนึ่งคนต้องตัดทิ้งใช่ไหมครับ แต่ว่าถ้ารวมกันแล้วก็ได้แค่เจ็ดคนครึ่ง ความหมายก็คือว่าจะต้องมีการคิดขั้นต่ำ Support ถ้าไม่ถึงหนึ่งคน แล้วก็มาคิดใหม่ว่าสิบคนที่มีอยู่จะกระจายอย่างไรในบรรดาพรรคที่เขาได้เกินหนึ่งคน

เลขานุการ : อันนี้ก็ขอไปเขียนในกฎหมายลูกนะครับ ฝ่ายที่เขียนกฎหมายลูกช่วยเขียนด้วย ตรงลงรายละเอียด แต่ว่าหลักเราน่าจะตรงกันใช่ไหมครับว่าไม่กำหนดเปอร์เซ็นต์นะครับ เราตกลงกันไปแล้วนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่ร่างในรัฐธรรมนูญนี้ไม่กำหนดเปอร์เซ็นต์แล้วใช่ไหมครับ เขียนแบบไม่กำหนดเปอร์เซ็นต์แล้วนะครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ครับ เขียนบอกให้มีคะแนนสัดส่วนที่สัมพันธ์กับคะแนนรวมเท่านั้นเองครับ

เลขานุการ : พอไม่เขียน ผมพูดปัญหา Technic นิดหนึ่งนะครับ พอเรากำหนดว่าไม่เขียน ไม่กำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วไปเขียนกฎหมายลูก กฎหมายลูกเราก็จะลือว่าไม่กำหนดเปอร์เซ็นต์นะครับ แต่ว่าไปผ่าน สนช. สนช. จะบอกว่า ๑ หรือ ๒ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเขาแก้กฎหมายลูกเราก็เป็นไปได้นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เขียนไปเลยให้ชัดเจนไปเลยไม่ดีหรือ

เลขานุการ : เขียนไปเลยว่า ไม่ให้กำหนดเปอร์เซ็นต์ หรือครับ มันก็ไม่รู้จะเขียนอย่างไร ตามกฎหมาย

นายอัชพร จารุจินดา : คือกราบเรียนท่านอาจารย์ประพันธ์อย่างนี้ครับว่า เมื่อคืนนั่งคิดอยู่ แต่ว่าวันหนึ่งอาจจะเกิดเหตุได้หลายกรณีซึ่งจะเขียนอยู่ในรัฐธรรมนูญโดยตรงนี้มันไม่สามารถเขียนได้หมด ก็เพียงแต่เขียนหลักการอย่างนี้ แล้วก็กฎหมายลูกซึ่งมีคณะทำต้องไปเขียนรายละเอียดที่ค่อนข้างละเอียดเพื่อจะไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงได้ในลำดับขั้นต่อไป ซึ่งอันนั้นจะคำนวณกันไปละเอียด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : จะรับไปดู

เลขานุการ : ครับ ท่านอาจารย์จรัญมีอะไรไหมครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : อยากจะขอให้ชัดเจนหนึ่งครับ ในมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องมิใช่ผู้พิพากษา ตุลาการหรืออัยการ ไม่ตัดสิทธิอดีตนะครับ คนที่เคยเป็นอดีตประธานศาลฎีกาอะไรเขาก็มาได้ครับ ถ้าเข้าใจอย่างนั้นก็ตรงกัน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

เบญจกุล ๑๒/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ตรงกันนะครับ บันทึกไว้ในเจตนารมณีนะครับว่าไม่ตัดสิทธิคนเหล่านั้น
นะครับ

นายจรัญ ภัคดิธนากุล : ท่านประธานครับ ผมมีต่อในมาตรา ๑๑๐ (๕) คุณสมบัติเข้ม
ต้อง ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง ก่อนสมัคร สว. ห้าปี อาจจะขอหาหรือว่ามีเสียง
ร้องขอมาจากท่าน สว. ปี ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นหมันไป เพราะที่ท่านได้รับเลือกมาแล้วก็หมดสิทธิไป ซึ่งเราให้สิทธิ
ท่านมาสมัครใหม่ในครั้งใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ได้ แต่ว่าท่านบอกว่าท่านเป็นสมาชิกพรรคการเมืองเมื่อ
ปี ๒๕๔๗ ๒๕๔๘ ท่านเลยถูกตัดสิทธิโดย (๕) นี้ แต่ สว. ปี ๒๕๔๓ ซึ่งไม่ควรจะได้รับสิทธิกลับได้รับสิทธิ
ทั้งหมดเลย แล้วก็คนที่ทำความเสียหายให้บ้านเมือง คือ สว. ปี ๒๕๔๓ กลุ่มหนึ่ง แล้วก็ สว. ปี ๒๕๔๙
เขายังไม่ได้ทำอะไรเสียหาย เขาเป็นคนที่น่าเห็นใจกลับถูกตัดสิทธิไปเพราะ (๕) ของเรา อย่างนี้อยากจะ
หาทางแก้ไขให้เขาด้วยได้ไหมครับ

ประธาน : ท่านจรัญครับ คือเรื่องนี้มันผ่านแล้วนะครับ แล้วท่านก็ได้กรุณานำความเห็น
ของเขาเข้ามาที่ท่านก็ช่วยเขาแล้วในการเสนอให้พวกเขาได้รับทราบนะครับ แต่ก็ขอให้ผ่านไปก็แล้วกัน
เขาตามนั้นนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตครับ แล้วห้าปีมันเป็นไปตามที่กลุ่มที่ ๓ กับอีกกลุ่ม
หนึ่งเขาแปรญัตติด้วยครับ เขาตัดจากสองปีเป็นห้าปี หรือเขาขอแปรญัตติเอง

เลขานุการ : เชิญท่านวุฒิสภาครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ต้นไชย : ขออนุญาตครับ มาตรา ๑๐๖ ผมไม่แน่ใจว่าเขียน
ครบไหมนะครับ คือถ้าจะล้อตามสภาผู้แทนราษฎร มันต้องบอกก่อนว่าวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกเท่าไร
แล้วมาจากเท่าไร แต่ถ้าดูอันนี้มันจะพูดเฉพาะมาจากแต่ละจังหวัดซึ่งก็ไม่ได้บอกจำนวนนะครับ หรือเจตนา
จะไม่ให้กำหนดจำนวนครับ

นายอัชพร จารุจินดา : คือจังหวัดมันอาจจะมันแปรในอนาคตครับ อาจจะเป็น ๗๗
จังหวัดขึ้นมา เพราะฉะนั้นก็เลยระบุจำนวนรวมไม่ได้ เพียงแต่จะระบุยอดของสรรหาไว้ว่าเจ็ดสิบสี่ ส่วน
เลือกตั้งจากจังหวัดนั้นถ้าในขณะนี้มีเจ็ดสิบหกก็เจ็ดสิบหก แต่ถ้าอีก ๑๐ ปีข้างหน้ามีตั้งจังหวัดเพิ่มอีก
๑ จังหวัดมันก็จะกลายเป็น ๗๗ ยอดรวมก็จะขยับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

วิภา ๑๓/๑

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย : ผมคิดว่าเราคุยกันนี้เขาอยุ่รวม แล้วถ้าเกิดว่า
จังหวัดมันเพิ่มก็ต้องไปลดสรรหา คือมันต้องมีเป้ารวมอีกนั่นแหละ คือไม่อย่างนั้นมันก็ไม่มันแปร คือไป
คง ๗๔ คน คือจังหวัดละหนึ่งคนถูกใหม่ครับ ที่นี้การไม่เขียนจำนวนเต็มจะมีปัญหาหรือเปล่าครับ

นายอัคร จารุจินดา : จะจับสลากให้ออกอย่างนั้นหรือ

เลขานุการ : คือเราคุยกันอย่างนี้ท่านอาจารย์วุฒิสสารว่า ๗๔ คนคงต้องคงไว้ เพราะว่า
มันจะมีปัญหาจับออกไปครั้งหนึ่ง จำนวนจังหวัดที่เพิ่มขึ้นไม่เป็นไร สมมุติว่ามัน ๗๗ คน ก็ ๗๗ คน กับ
๗๔ คน ว่าไปเรื่อยได้ใหม่ครับ หรือท่านจะคงตัวเลข ๑๕๐ ไว้

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย : ผมนี้เป็นห่วงว่า คือตรรกะที่เราพูดว่า อย่างน้อยมา
จากเลือกตั้งมากกว่าสรรหาถูกใหม่ครับ เพราะฉะนั้นตัวจังหวัดมันแปรก็จริง แต่ไม่ว่าจะมันแปรอย่างไร
ผมก็คิดว่ามันต้องไปลดส่วนนี้ ที่นี้ประเด็นถ้าว่ามันเพิ่ม แล้วต้องจับสลากออก ไม่จำเป็นครับ ก็เขียนเอาไว้
ในนั้นว่า ถ้าเพิ่มมันไม่จำเป็นต้องมีวุฒิสภาที่ เมื่อถึงวาระหนึ่ง เมื่อหมดของสรรหา ก็ให้ไปเพิ่มสัดส่วนของ
จังหวัด แทนที่จะไปเพิ่มสรรหา อย่างนั้นตรรกะจะไม่ไปดีกว่าหรือครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นจะมีปัญหาว่า
จังหวัดอาจจะรวมกันก็ได้ นะครับ คือ ๗๖ คน อาจจะเหลือ ๗๕ คนก็ได้ นะครับ

นายอัคร จารุจินดา : ต้องเขียนอีกเยอะพอสมควร ถ้าเอาหลักการนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับ

เลขานุการ : ท่านประพันธ์นิดเดียวครับ ขอประเด็นอาจารย์วุฒิสสารให้จบ ขอคงไว้ก่อน
ได้ใหม่ครับอาจารย์วุฒิสสาร ขอคงไว้ก่อนได้ใหม่ครับ ถ้าไม่ให้จะได้ Debate ถ้าให้ก็ได้จบ

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย : คือผมอยากให้มันเป็นตรรกะเดียวกับ สส.

เลขานุการ : มันต้องไปเพิ่มเยอะครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : คือประเด็นในเรื่องของการเพิ่มจังหวัด
คือถ้าสมมุติเพิ่มทันทีปี คือถ้าเป็นอยู่อย่างนี้ มาตรา ๑๐๖ จะต้องไปเพิ่ม สว. ขึ้นมาทันที คือมันต้อง
มีการเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ทันที แล้วก็พอเลือกตั้งใหม่ปี ก็ต้องไปลดตรงส่วนของที่เป็นเขตสรรหาโดยทันที
เพราะเราเองนั้นบอกว่าคุณวุฒิสภาที่ประกอบด้วยสมาชิกจากการเลือกตั้งจังหวัดแต่ละจังหวัด พอเมื่อตั้ง
จังหวัดใหม่ปี เขาก็ต้องมี สว. เข้ามาทันทีตรงนั้น ที่ตรงจุดนั้น

เลขานุการ : คืออาจารย์วุฒิสสารเสนอว่าอาจจะลดจังหวัด ไม่ใช่เพิ่มจังหวัด เท่านั้น

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย : คือตรรกะมันเป็นไปได้ทั้ง ๒ ทาง มันลดจังหวัดก็ได้
เพราะฉะนั้นตรรกะใหญ่ตอนที่เรารู้ถึงเรื่อง สว. คือต้องคิดว่าตอนที่เรารู้เรื่องนี้ เรารู้เรื่องจำนวนเต็ม
ถูกใหม่ครับ ที่นี้พอเรามาพูดแบบนี้จำนวนมันเปลี่ยนไป

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วีนาศา ๑๓/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านรองเลขานุการอัครพยอมแล้ว เดียวไปเขียนตาม อาจารย์วุฒิสสาร ท่านไพโรจน์ไม่ต้องอภิปรายได้ไหมครับเรื่องนี้

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ผมให้ความเห็นนิดเดียว จังหวัดลดมันลดไม่ได้ ไม่มีจังหวัดไหนยอมให้ลด เพิ่มนี้เป็นหมื่นล้าน ไม่อย่างนั้นไม่มีทางเพิ่มเลย คิดมาอย่างนั้นก็แล้วกัน

เลขานุการ : รับแล้วครับ รับไปเขียนให้อาจารย์วุฒิสสาร หลักการไม่ได้เปลี่ยนอะไร

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : จังหวัดเล็กน้อย แต่อาจจะถูกตัดออกไป

๓ จังหวัดภาคใต้

ประธาน : ท่านศรีราชาครับ อย่าทำให้พวกเราตกใจ เจริญครับ

เลขานุการ : ท่านประพันธ์ต่อครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมนิดเดียวครับ สมาชิกภาพสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๑๐๑ (๙) เนื่องจากว่าในร่างมาตรา ๒๓๓ พอลูกฎีการับคำสั่งแล้ว เมื่อสั่งแล้ว ต้องพันนี้ คงจะต้องเติม ใน (๙) ต่อจากมาตรา ๘๙ ว่า หรือศาลฎีกามีคำสั่งตามมาตรา ๒๓๓ วรรคสอง เพื่อให้ความชัดเจน

เลขานุการ : ผมนิดเดียวครับ ไม่ทันครับ ท่านประพันธ์อีกที่ได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๑๐๑ (๙) สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลง เนื่องจากว่าในมาตรา ๒๓๓ กรณีเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง สั่งเลือกตั้งใหม่ พอลูกฎีกามีคำสั่ง เห็นด้วยแล้ว ในมาตรา ๒๓๓ ให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลง แต่ว่าในมาตรา ๑๐๑ ยังไม่ได้เขียนให้รับกัน น่าจะเพิ่มให้รับกัน คือใน (๙) เติมคำต่อจากมาตรา ๘๙

เลขานุการ : ก็คือขอเพิ่ม (๙) ของมาตรา ๑๐๑ ในมาตรา ๘๙ ขอรับไปดูได้ไหมครับ ผมคิดเร็ว ๆ ไม่ค่อยทันนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : จดไปนิดเดียวได้ครับ ต่อจากมาตรา ๘๙ นี้ หรือศาลฎีกา มีคำสั่งตามมาตรา ๒๓๓ วรรคสอง

เลขานุการ : เดียวเจ้าหน้าที่ไปตามจากท่านประพันธ์ เรื่องเทคนิคนะครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ท่านเลขานุการ ผมขอเพิ่มเติมถ้อยคำนิดหน่อย คือมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง ที่ว่า ให้คำนึงถึงองค์ประกอบจากบุคคลที่มีความรู้ ผมขอเติม ความสามารถ ในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๑๔/๑

เลขานุการ : ท่านไพโรจน์ เชิญครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ผม ไพโรจน์ ครับ มาตรา ๙๖ กรณีที่พรรคการเมืองถูกยุบ แล้วเขาถูกเพิกถอนสิทธิ ๕ ปี จะต้องเขียนไว้ใหม่ครับ คุณสมบัติต้องห้าม จะเดิมเป็นข้อสุดท้ายหรือเปล่า หรือว่าไม่จำเป็นครับ

เลขานุการ : เขียนอยู่แล้วครับ ก็ไปเขียนเรื่องว่าเขาถูกตัดสิทธิใหม่ เอามาใช้ อยู่แล้วครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ในข้อ ๖ (๓) ให้เอา (๔) มาใช้ คือถูกเพิกถอน

เลขานุการ : ท่านคมสัน ใช่ไหมครับ แล้วท่านวุฒิสภา เชิญครับ

นายคมสัน โพธิ์คง : ในเรื่องการสรรหาเนี่ยจริง ๆ ผมจะพูดรวม ๆ นะครับ คือฝากเป็น ข้อสังเกตว่า ปัญหาที่เป็นข้อสังเกตก็คือเรื่องของการสรรหา ถ้าเกิดปัญหาในเรื่องการสรรหาขึ้นมา เช่น การสรรหาไม่เป็นธรรม หรือเกิดกระบวนการในการสรรหาที่มีลักษณะของการทุจริตขึ้นมา ในตรงนี้เรายัง ไม่ได้วางกลไกในเรื่องของการวินิจฉัยในการสรรหาไว้ อันนี้ฝากเป็นประเด็นที่เป็นข้อสังเกตไว้ด้วยครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ อาจารย์วุฒิสภาครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ต้นไชย : ถ้าจะปรับตามผม มาตรา ๑๐๘ ต้องปรับ ๗๔ คน แล้วอันที่ ๒ มาตรา ๑๑๐ คือเมื่อวานผมหารือกับหลายท่านว่า ทำไมเราไปห้ามพวกท้องถิ่น แต่ว่าท้องถิ่น ถ้าเขาติดเรื่องการเมืองเขาก็เข้าไม่ได้อยู่แล้ว (๘) สองปีนี่ครับ

เลขานุการ : ท่านประพันธ์ว่าอย่างไรครับ ดัดทิ้งได้ไหมครับเรื่องท้องถิ่น

นายอัชพร จารุจินดา : อันนี้ก็เป็นที่ทางเจ้าหน้าที่ของ กกต. เขามีประสบการณ์ จากการเลือกตั้งที่ผ่านมา มีผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกท้องถิ่น พอเลือก สว. ก็เลื่อนชั้น ก็ลาออกกันเยอะ ต้องเลือกตั้งใหม่ เสียเงินกันมาก

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนหารือท่านประพันธ์ครับว่า ความจริงถ้าเขียนอันนี้ไปมันขัด การพัฒนาการเมืองอยู่มากพอสมควร เพราะโดยระบบการพัฒนาการเมืองต้องเพิ่มจากท้องถิ่นขึ้นมาก่อน แล้วเขาจะพัฒนาขึ้นมาสู่ระดับชาติ ทีนี้พอตัดตอนไปตรงนี้ คนที่จะพัฒนาตรงนี้ไม่มี แล้วคนที่จะมาดูแล ท้องถิ่นก็อาจจะเป็นมือสอง มือหนึ่งไปเตรียมมรระดับชาติ มันไม่มีโอกาสพัฒนาได้หรอกครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็นี้แหละครับ ก็แล้วแต่ คือผมก็ไม่ได้ขัดข้องนะครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตเอาออกนะครับ ประเด็นถัดไปครับ มีอะไรไหมครับ ช่วยกันดู นะครับ ถ้าไม่มี ผมข้ามไปก่อนได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวถ้าท่านติดใจก็ย้อนกลับมา นะครับ บทที่ใช้กับสภา ทั้งสอง การประชุมร่วมกันของรัฐสภา มาถึงหน้า ๖๐ แล้วนะครับ การตราพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ การตราพระราชบัญญัติครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๑๔/๒

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เลยวาระที่ว่านายกรัฐมนตรีอยู่แปดปีหรือยังครับ

เลขานุการ : ยังไม่ถึงครับ มาถึงหน้า ๖๙

ส่วนที่ ๔ การควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ ๙ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

หมวด ๗ การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน ผมไปเร็วหน่อยนะครับ แต่ถ้าท่านเห็นเดี๋ยวท่านย้อนกลับมาจะครับ

หมวด ๘ การเงิน การคลัง และงบประมาณ ท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม มีถ้อยคำเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ลุ้นขึ้นมาจะครับ ที่อยากจะให้ปรับหรือว่าตัดออก ในมาตรา ๑๖๓ วรรคสาม ตรงนี้คำว่า กฎหมายการเงินการคลัง ผมอยากจะให้คงคำว่า การเงิน ไว้ เพราะว่าอาจจะเกี่ยวกับ รัฐวิสาหกิจก็ได้ เกี่ยวกับกองทุนที่อยู่นอกงบประมาณก็ได้ เพราะว่าที่อื่น ๆ เราใช้คำว่า กรอบวินัยการเงินการคลัง ในหลาย ๆ ที่ ถ้าตรงนี้ไปเขียนเฉพาะ กฎหมายการคลัง เกรงว่าจะแคบไป ก็ขอให้เติมกลับเข้ามาจะครับ

เลขานุการ : รับได้จะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : แล้วก็ในมาตรา ๑๖๔ บรรทัดที่ ๓ มีคำเกินมาคำหนึ่งที่อยากจะขอให้ตัดทิ้งไปคือ สภาผู้แทนราษฎรจะต้องวิเคราะห์และพิจารณา ผมคิดว่าสภาผู้แทนราษฎรไม่มีหน้าที่ต้องวิเคราะห์ ก็คือมีหน้าที่ตัดสินใจและพิจารณา น่าจะตัดคำว่า วิเคราะห์ ออกจะครับ

เลขานุการ : เข้าใจว่าอันนี้มีคนขอให้เติม ผมก็ไม่แน่ใจ ใครก็ไม่รู้ ก็เลยเติมเข้ามา

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : คือสภาน่าจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจ ไม่ใช่วิเคราะห์ครับ วิเคราะห์นี้ หมายถึงจะต้องมีอะไรตามมาอีกเยอะ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๑๕/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : คือมีการพูดทำนองว่าอยากจะเพิ่มบทบาทของสภาให้เพิ่มขึ้นท่านพิสิฐ คือไม่ใช่การพิจารณาเพียงอย่างเดียว มาถึงก็ส่งมาแล้วก็พิจารณาเท่านั้น แต่ก็น่าจะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่วิเคราะห์ด้วย อะไรต่าง ๆ ด้วยอย่างที่พูดกันในฉบับนี้ ซึ่งผมก็คิดว่า เห็นด้วยนะครับอันนี้ เขียนขอเติมได้ไหมครับท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : มันจะมีผลอย่างนั้นตามมา ซึ่งถ้าอย่างนั้นมันจะเป็นเรื่องที่ต้องไปปรับระบบใหญ่พอสมควร

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ในขั้นนี้เราคงไม่ถึงขนาดนั้น แต่เราต้องการท่านครับ เราส่งสัญญาณไปให้เขาต้องการปรับ สภาจะมีหน่วยวิเคราะห์งบประมาณของตัวเอง มีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ที่เราต้องการ

นายพิสิฐ ลีธรรม : อันนี้ไม่ได้ขัดข้องครับ แต่ผมคิดว่าหน้าที่สภาถ้าจะเขียนให้มันชัดเจน หน้าที่สภาไม่ใช่มาวิเคราะห์ ตามหลักแล้วสภาต้องเป็นผู้พิจารณาตัดสิน คืออย่างเรื่องการวิเคราะห์นี้ ผมไม่ได้มีข้อติดขัดเป็นเรื่องอนาคตที่จะทำได้ แต่ถ้าไปเขียนตรงนี้มันจะมีข้อโต้แย้งในทางกฎหมายเกิดขึ้นได้ ถ้าจะตั้งหน่วยงานก็เขียนไปเลยว่า ตั้งหน่วยงาน แต่ถ้าจะบอกให้สภามาวิเคราะห์นี้ผมคิดเป็นปัญหา

เลขานุการ : ท่านอาจารย์เกริกเกียรติครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมว่าใส่ได้ไม่เสียหาย การที่จะวินิจฉัยได้มันก็ต้องวิเคราะห์ข้อมูลไม่ใช่ว่า ส่งตรงขึ้นมาตัดสินตามนั้น ผมว่ามันไม่ใช่ คือที่ขงมามันอาจจะผิดพลาดก็ได้ มันก็ต้องวิเคราะห์ คือผู้แทนราษฎรแต่ละคนก็จะมีคณะ เพราะฉะนั้นใส่ได้ผมว่าไม่เสียหายครับ

เลขานุการ : โอ.เค. ครับ ตามกรอบนะครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : มาตรา ๑๖๕ ผมให้ของร่างเดิมนี้มีเขียนว่ากฎหมายตามมาตรา ๑๖๓ (๓) เอาไว้ แต่ว่าฝ่ายเลขานุการตัดออก ผมเลยอยากจะเช็คว่าย่าฝ่ายเลขานุการมีเหตุผลอะไรหรือเปล่า เพราะว่าถ้าเราไม่ใส่ไว้ตรงมาตรา ๑๖๕ หมายถึงว่า สิ่งที่เราบัญญัติในมาตรา ๑๖๓ (๓) นี้ อาจจะถูกละเลยได้ เพราะฉะนั้นร่างเดิมมีไว้

เลขานุการ : คือมันใส่ไว้หลายที่ แล้วผมก็มองว่า กฎหมายการเงินการคลังนี้มันก็ไปเขียนเลย คือถ้าอยากจะเขียนเรื่องนี้ก็เขียนเลย ไม่ต้องไปเขียนทุกมาตรานะครับว่า ตามมาตรา ๑๖๓ ตามกฎหมาย ๑๖๓ เข้าใจว่ามี ๒ - ๓ ที่ด้วยกัน ผมเลยไปตัดทิ้ง

นายพิสิฐ ลีธรรม : ถูกต้อง แต่ว่าถ้าไม่เขียนนี้ เนื่องจากในมาตราของหมวด ๔ ไประบุเจาะจงกฎหมายว่าด้วย ๆ อะไรไว้ชัดเจน แต่ถ้าเรามีกฎหมายในมาตรา ๑๖๓ (๓) ขึ้นมานี้ แล้วก็ไม่ได้ระบุ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๑๕/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ไว้ในที่ต่าง ๆ เหล่านี้ ผมเกรงว่าจะถูกมองข้ามไป ผมยกขึ้นมาเพื่อให้ฝ่ายเลขานุการได้ช่วยดูยามว่าง ๆ เท่านั้นเอง

เลขานุการ : คือผมไม่แน่ใจว่ามาตรา ๑๖๓ กฎหมาย ๑๖๓ มันจะมีเรื่องการจ่ายเงิน เรื่องอะไรบ้าง แล้วมันเท่ากับเปิดกว้างมากขึ้น ให้มีการจ่ายเงินมากขึ้น ทั้งที่จริง ๆ นี้ในเชิงวินัยการเงินการคลังนี้ มาตรา ๑๖๕ เขียนว่ามีกฎหมายแค่ ๓ - ๔ ฉบับเท่านั้นที่จ่ายเงินได้ ตอนนี้อยู่เปิดกฎหมายอีก ๑ ฉบับ ซึ่งไม่รู้เนื้อหาของกฎหมายอีก ๑ ฉบับจะเขียนอะไรนะครับ ผมเลยไม่อยากไปเขียนในมาตรา ๑๖๕ วรรคแรก ว่ารวมถึงกฎหมายตาม ๑๖๓ ด้วย

นายพิสิฐ ลีธรรม : คือมาตรา ๑๖๓ วรรคสามนี้มีที่มาส่วนหนึ่งก็มาจากเรื่องงบกลางที่วางงบกลางนี้เราไม่อยากไปเขียนเกณฑ์อะไรไปล็อกติดตายตัวไว้ นะครับ ก็เลยบอกไปออกกฎหมายเพื่อดูแลเรื่องนี้เป็นกรอบวินัยการเงินการคลัง แต่ถ้าตรงนี้เราไม่เขียนในมาตรา ๑๖๕ ให้ออกกฎหมายอันนี้อยู่ ผมก็เป็นห่วงว่า การจ่ายเงินส่วนที่เป็นงบกลางนี้ก็อาจจะไม่อยู่ในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ

เลขานุการ : อยู่ในกฎหมายวิธีการงบประมาณอยู่แล้ว คือมีแต่ที่เราต้องการออกกฎหมายมาตรา ๑๖๓ (๓) นี้ก็เพื่อไปเขียนให้มีความชัดเจนในเรื่อง อย่างตัวอย่างงบกลางเป็นตัวอย่างหนึ่ง แล้วก็ตัวอย่างเรื่องเงินนอกงบประมาณอีกหลาย ๆ ตัว

นายอัชพร จารุจินดา : ขออนุญาตครับ ความจริงแล้วเป็นตัวอย่างที่ท่านอาจารย์เสนอ นะครับ เพียงแต่ว่า ท่านเขียนลงไปนี้ความหมายมันจะไปอีกอย่างว่า ต่อจากนี้ไปรัฐบาลสามารถเขียนในกฎหมายการเงินการคลัง เพื่อให้จ่ายเงินได้ ซึ่งความจริงเราไม่ต้องการตรงนั้น แต่ในมาตรา ๑๕๕ นั้น เป็นเรื่องการจ่ายเงินก็จ่ายจากอะไรที่อนุญาตให้จ่ายได้บ้าง แต่กฎหมายเหล่านี้โดยวิธีการจ่ายคือต้องอยู่ในมาตรา ๑๖๓ ซึ่งจะคลุมอยู่แล้วนะครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : โอ.เค. ก็ขอให้มั่นใจว่าท่านคิดอันนี้อยู่ นะครับ ที่นี้ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๖๕ นี้ ประเด็นก็คือว่า ขณะนี้มีกฎหมายให้ออนรายจ่ายโดยตัวเขาเองได้ พรบ. วิธีการงบประมาณก็มีอำนาจ มีการให้อำนาจกับสำนักงบที่โอนรายจ่ายได้ ทั้งที่ก่อนที่กฎหมายงบประมาณประจำปีจะผ่านออกมาเนี่ย มีการถกเถียงกันในสภาเสียใหญ่โต ในการตั้งงบประมาณรายจ่าย -----

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๑๖/๑

แต่พอถึงเวลาผ่านจบไปแล้ว ปรากฏว่าท่านก็จะไปโอบงบของท่านกันไปมา ซึ่งตรงนี้ที่ผมคิดว่าเราควรต้อง
บังคับให้ทางฝ่ายบริหารนำข้อมูลของการโอบมาให้รัฐสภาทราบ

เลขานุการ : อันนี้ตรงกันครับ ผมนึกเดี๋ยวลัน ๆ ก็คือว่าคำเดิมของท่านตาม
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ๒๕๔๒ มีการโอบอยู่ ๒ ประเภท

๑. คือการโอบตามมาตรา ๑๘ คือการโอบข้ามนิติบุคคล จากกรมหนึ่งไปอีกกรมหนึ่ง
๒. คือการโอบภายในนิติบุคคลเดียวกัน ตามมาตรา ๑๙ มี ๒ กรณี มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๙ คำของท่านมันเขียนแล้วมันแคบไม่คลุมทั้งมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ผมเขียนเพื่อให้คลุมทั้ง
มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ก็คือว่าทุกกรณีคือการโอบนอกเหนือจากวรรคหนึ่ง วรรคสอง คือทุกกรณีคือ
มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ต้องรายงานหมด

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ถ้าอย่างนั้นความเข้าใจตรงกัน เพียงแต่ถ้าไปเขียนอย่างที่
ปรากฏในบรรทัดสุดท้ายนะครับ การโอบรายจ่ายในกรณีอื่น นอกเหนือจากวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองนะครับ
วรรคสองคือเรื่องฉุกเฉิน วรรคหนึ่ง ก็คือตามกฎหมายต่าง ๆ นั้นะครับ เท่ากับว่านอกเหนือจากนั้นให้
รายงาน คือเจตนาเราคือต้องการให้ถึงที่โอบในวรรคหนึ่ง มารายงาน

เลขานุการ : ถูกต้องครับ ก็คือการโอบถ้าข้ามนิติบุคคล ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ
โอบงบประมาณรายจ่ายอยู่แล้วถูกไหมครับ ตามมาตรา ๑๘

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : หรือโอบภายในหน่วยงาน เราก็ต้องการให้รายงาน

เลขานุการ : อันนี้ครับ คือเขียนอย่างนี้ เพื่อให้รายงานอันนี้ครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : เพราะฉะนั้นที่อยากจะให้เขียนนี้ครับ น่าจะเขียนว่าการโอบ
รายจ่ายในกรณีอื่น ก็คือเอาวรรคสามไปต่อท้ายวรรคสอง คือวรรคสองเราบอกให้รายงานรัฐสภาทราบ
โดยไม่ชักช้าอะไรนี้ใช่ไหมครับ กับบอกว่าการโอบรายจ่ายในกรณีอื่น ก็คือกรณีต่าง ๆ ไม่ว่าจะโอบข้าม
นิติบุคคล หรือภายในนิติบุคคล ให้รัฐบาลทำรายงานเสนอให้รัฐสภาทราบทุกหกเดือน

เลขานุการ : ที่เขียนอย่างนี้ความหมายเดียวกันครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ถ้าอย่างนั้นขอให้ตัดคำว่า นอกเหนือจากวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง
ได้ไหมครับ จะได้ชัดเจน เพราะไม่เช่นนั้นแล้วที่ผมเป็นห่วง คือเป็นห่วงการตีความว่าวรรคหนึ่ง เรายกเว้นให้

เลขานุการ : คือพอเขียนวรรคสาม มันก็ต้องไปอ้างว่า อันนี้หมายถึงอันอันไหน ในทาง
กฎหมายไม่รู้อันไหน เพราะขึ้นวรรคใหม่เลยครับ ถ้ามันอยู่ในวรรคสอง หรือวรรคหนึ่ง ก็ขึ้นได้

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ถ้าอย่างนั้นเขียนว่าอย่างนี้ได้ไหมครับ การโอบรายจ่ายในกรณี
ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐบาลรายงานรัฐสภาทราบทุกหกเดือน คือเราต้องการให้รัฐบาลได้รวบรวมมาแล้วนำมา
ให้ทราบ คือถ้าไม่เขียนตรงนี้

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นำพร ๑๖/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายอัคร จารุจินดา : ก็เท่ากับว่าเรา

เลขานุการ : ความหมายเดียวกันอยู่แล้วท่าน แต่ผมเรียนอย่างนี้อย่างไรครับ ถ้าโอนข้ามหน่วยงานนี่นะครับ โอนข้ามนิติบุคคลต้องไปออกพระราชบัญญัติ อันนั้นเขาต้องรายงานสภาอยู่แล้ว เขาต้องขออนุญาตออกพระราชบัญญัติ

นายพิสิฐ ลีธรรม : ครับ

เลขานุการ : แต่การโอนภายในนิติบุคคลเดียวกัน อันนี้ที่ไม่เคยมีการรายงานเลย ผมก็เขียนอย่างนี้ว่านอกเหนือจากวรรคหนึ่ง ถ้าวรรคหนึ่งเป็นมาตรา ๑๘ ถูกแล้วคือโอนข้ามหน่วยงาน แต่วรรคสาม หมายถึงการโอนภายในหน่วยงานเดียวกัน ที่ต้องมารายงาน

นายพิสิฐ ลีธรรม : ซึ่งทุกวันนี้ ในวรรคหนึ่งเขาก็ทำตรงนี้ได้ เขาไม่ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ เขาใช้อำนาจฝ่ายบริหารโอนภายในได้

เลขานุการ : ตรงกัน คือมาตรา ๑๘ ครับ

นายอัคร จารุจินดา : เข้าใจท่านนิดหนึ่งแล้ว เพราะว่าวรรคหนึ่ง บังเอิญไปมีเขียนคำว่า กฎหมายวิธีการงบประมาณ เพราะฉะนั้นจะเข้าใจตีความไปว่า ในกฎหมายวิธีการงบประมาณ การโอนและไม่ต้องรายงาน เดี่ยวผมรับไปดูครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : สุดท้ายนะครับ ในมาตรา ๑๖๖ นี่นะครับ โอ.เค. ท่านตัดรายละเอียดของมาตรา ๑๖๓ (๓) ไป ที่ผมได้รับท้วงติงมา คือท้วงติงว่าถ้าเราไม่เขียนให้ชัดในกฎหมายนี้ การรายงานเงินนอกเหล่านี้ก็อาจจะรายงานแบบไม่มีความหมายก็ได้ แต่ที่ผมคิดว่าอยากจะใส่ตรงนี้ก็เพราะว่าจะได้ไปออกกฎหมาย เพื่อให้ชัดว่ามีอะไรบ้างต้องรายงาน แต่ว่าอันนี้ไม่เป็นไรนะครับ ถ้าท่านเข้าใจว่ามันเป็นเรื่องความคล่องตัวก็สุดแท้แต่ แต่วรรคสุดท้ายนี่นะครับ ที่บอกว่า การใช้จ่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราให้องค์กรอิสระต่าง ๆ มีความเป็นอิสระ และความเป็นอิสระในนั้นนะครับ เราให้ชัดเจนว่าเป็นความอิสระ เพื่อความคล่องตัว แต่ไม่ใช่อยู่นอกเหนือกรอบวินัยการเงินการคลัง คือปล่อยให้องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะสภาตำบลหรือ กทม. หรือหน่วยงานอิสระใช้จ่ายได้อย่างไม่มีกรอบ คือทั้งหมด คุณต้องอยู่ในกรอบวินัยการเงินการคลังอันเดียวกัน เพียงแต่ที่เราให้ความเป็นอิสระ อิสระในความคล่องตัวในการทำงานไป แต่ทั้งหมดต้องมีการดูแลกรอบใหญ่ แต่ว่าท่านไปตัดทิ้งจากร่างเดิมที่ร่างไว้ ผมอยากจะขอให้ช่วยเติมให้ชัดเจน เพราะว่าเราถูกท้วงติงมาเหมือนกัน

เลขานุการ : คือความหมายมันเหมือนกันอยู่แล้ว เพียงแต่ไปตัดคำ แล้วผมรู้สึกท้อว่าพูดเรื่องอิสระ การบริหารงานอิสระมันไม่ใช่เรื่องพวกนี้โดยตรง ผมเลยไปตัดทิ้งให้กระชับหน่อย แต่ความหมายก็ตรงกันอยู่แล้ว คำว่า การใช้จ่ายเงินรายได้ของเขาที่อิสระในวงเล็บนี้ มันต้องอยู่ภายในกรอบการเงิน

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๑๖/๓

การคลั่งอยู่แล้ว เนื้อเดียวกันนะครับ แต่ว่าเป็นเรื่องการใช้คำแค่นั้นเอง น่าจะรับได้ท่านพิสิฐครับ
ขอความกรุณา

- ๑๗/๓

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

นวพร ๑๗/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ขอความกรุณาทักท้วงช่วยยืนยันว่าท่านหมายถึงอย่างไร
ท่านเขียนอย่างนี้

นายอัชพร จารุจินดา : ความจริงมันเป็นไปอย่างที่ผมคิดว่า ถ้อยคำมันเยอะ พอเยอะเข้า
มันมีช่องโหว่อยู่บางจุดเราก็เลยเขียนคลุมให้หมดว่า ไม่รู้จะใช้จ่ายเงิน พวกเงินที่ไม่ได้เกี่ยวกับเงิน
งบประมาณ นอกงบประมาณหรืออะไรก็ตาม จะต้องอยู่ในกรอบของหมวดนี้ทั้งหมด

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : บันทึกไว้ในเจตนากรมคณะครับ

เลขานุการ : ท่านวุฒิสภา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ วุฒิสภา ต้นไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสภา ขออนุญาต
นิตหนึ่งครับ ทวนกันนิตหนึ่ง มาตรา ๑๑๐ เรื่องคุณสมบัติ สว. นะครับ ที่เราพูดว่าอยู่ห้าปีแล้วเราจะไป
ขยายเรื่องว่าไปรับราชการ หรือเรียนให้ขยายออกไปด้วย แต่ว่าพอเราไปอ้าง ๙๕ (๔) มันยัง
เหมือนเดิมนะครับ ผมไม่แน่ใจว่าวันนั้นเราคุยกันอย่างไรแล้วได้ปรับหรือเปล่า

เลขานุการ : คือหลักการตรงกันนะครับ ผมรับไปเช็ค ฝ่ายเลขานุการเช็คคณะครับ
เจ้าหน้าที่ทักท้วงเราตกลงกันแล้วว่าไม่ใช่ทะเบียนบ้านเท่านั้น เรียนก็ห้าปีด้วยนะครับ

รองศาสตราจารย์ วุฒิสภา ต้นไชย : ท่านเลขาเนื่องจากไปอ้างกับหมวดของ สส.

เลขานุการ : รับหลักการแล้วครับ ตรงนี้ยังไม่ได้แก้รับแล้วยังไม่ได้แก้ ท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : หน้า ๑๑๐ (๔) มันเป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่สมัคร
เป็นวุฒิสภาในจังหวัดนั้น ที่นี้กรณีที่เขาได้รับเสนอชื่อเพื่อที่จะเข้ารับการสรรหาเป็นวุฒิสมาชิก จะหมายถึง
๙๔ คน ไม่เห็นบอกไว้ตรงไหนว่าเราจะจำกัดภูมิลำเนาหรืออะไรเขาใหม่ หรือว่าไม่จำกัด เพราะไม่ได้เขียน
เอาไว้เลย

เลขานุการ : ไปได้ใหม่ ภูมิลำเนา ก็ต้องอยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครเป็นเวลา
ห้าปี (๔) ท่านครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ใช่ ๆ อันนั้นหมายถึง สมัครจังหวัดนั้น แต่กรณีที่ ๙๔ มันเป็น
แบบกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เราไม่ได้พูดถึงเลย

เลขานุการ : ไม่ครับ เราไม่ได้ใช้จังหวัด กลุ่มวิชาชีพ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : มาจากไหนก็ได้ใช่ใหม่ไม่ได้กำหนด

เลขานุการ : ใช่ครับ ถูกต้องครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : นิดเดียว ผมขอนิดเดียวท่านประธาน ผม อัศวินวิทย์ ในเรื่องของ
คุณสมบัติวุฒิสภาซึ่งโยงมาใช้ ๙๕ (๔) ท่านเลขาครับ ๙๕ (๔) เมื่อกี้พูดกันว่าเราต้องการสิ่งต่าง ๆ เป็นห้าปี
เพื่อแค่เกิดครอบครองคนที่เกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งพอแล้วหรือที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภา

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นวพร ๑๗/๒

เลขานุการ : ยังไม่ได้มีการพูดกันครับ ก็เป็นไปตามหลักการเดิมนะครับ เกิดก็ได้นะครับ
เขาอาจจะไม่เคยอยู่ในทะเบียนบ้านเลย แต่เขามีญาติมา เขามาบ่อย ๆ หรืออะไร ผมไม่รู้ แต่หลักการนี้
ไม่ได้คุยกันนะครับ ผมก็ยืนตามเดิมนะครับ ต่อไปนะครับ ผ่านนะครับ ท่านชูชัยครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : (๘) ที่

เลขานุการ : มาตราเท่าไรครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : มาตราเดิมนะครับ มาตรา ๑๑๐ (๘) ที่เราห้ามไม่เกินสองปีนะครับ
ผมเข้าใจว่าห้ามทั้งก่อนและหลัง หลังพระราชบัญญัติ สว. แล้ว ก็ห้ามไปดำรงตำแหน่งอีกสองปี แต่ไม่ทราบ
ว่า (๘) ครอบคลุมหรือเปล่าครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ต้องเขียนเดิมครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ อาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ผมขออนุญาตเข้คินิดหนึ่งครับ ฝ่ายเลขานุการว่า ๙๕
คุณสมบัติ สส. นะครับ (๘) เราพูดคุณสมบัติแบบแบ่งเขต คุณสมบัติของบัญชีต้องใส่ใหม่ครับ คือเรามีแต่
คุณสมบัติของ สส. เขต คุณสมบัติบัญชีรายชื่อไม่มี เช่น เราจะเอาหลักว่าต้องเป็นคนอยู่ในกลุ่มจังหวัดนั้น
อะไรมันไม่มีอยู่ใน ๙๕ นะครับ

เลขานุการ : รับไปดูได้ไหมครับ อันนี้น่าจะถูก คือไม่แน่ใจว่าเขาเขียนรับหรือเปล่า
แต่ถ้าถ้าเขียนรับก็เขียนเท่าเดิม แต่จริง ๆ ไม่ใช่อย่างนั้น ต้องพูดว่าอยู่ในกลุ่มจังหวัดด้วยนะครับ ท่านจรัญ
เชิญครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ขอกลับมาที่เมื่อที่ท่านไหนยกมาตรา ๑๑๐ (๘) ยกคืนได้ไหม
ครับ มาตรา ๑๑๐ (๘)

เลขานุการ : เท่าไรครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

จีรภา ๑๘/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : เวลาอ้างไปที่มาตรา ๙๕ (๔) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ผมคิดว่า จะต้องเปลี่ยนคำว่า และ (จ) เป็น หรือ (จ) คือหมายความว่า (๑) เขาต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัด นั้นห้าปี บวกด้วย และ นะครับ บวกด้วย (๒) เขาเคยเกิดในจังหวัดนั้น

เลขานุการ : หรือ ถูกครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : หรือ (จ)

เลขานุการ : และ หรือ พวกกฤษฎีกาเดี่ยวไปดูนะครับเพราะเขาแบ่ง กับ แก่ แต่ ต่อ ที่ ซึ่ง อัน มีอะไรอีกใหม่ครับ ผมไปเรื่องการตราพระราชบัญญัติแล้วนะครับ ไปเรื่องการควบคุม ไปเรื่อง คณะรัฐมนตรีครับ ท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เคลียร์เพื่อความเข้าใจว่าในมาตรา ๑๖๗ วรรคสุดท้าย ที่ว่า นายกรัฐมนตรีต้องดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่เกินแปดปี ไม่รวมถึงเวลาที่รักษาการ คงอยู่ในเจตนารมณ์ อย่างเช่น เป็นนายกรัฐมนตรีสี่ปี ครบวาระไขใหม่ครับ รักษาการอีก ๓ เดือน แล้วได้เป็นนายกรัฐมนตรีอีก สี่ปี แล้วก็ต้องรักษาการอีก ๓ เดือน รักษาการไม่ได้รวมอยู่ในนี้ หมายความว่าไม่ได้นะครับ ใช้ได้นะครับ อันนี้ขอยุ่เจตนารมณ์

เลขานุการ : ได้ บันทึกในเจตนารมณ์ครับ โอ.เค.

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : นิดเดียวครับ คือไม่ได้แก้อะไร มาตรา ๑๖๗ วรรคสี่ ผมคิดว่า ฝ่ายเลขานุการชี้มาแล้วก็เต็มคำเกินมา ในวรรคสี่ นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน ที่ไปมา ไม่ต้องมา และที่ไปเต็ม ติดต่อกัน ไม่ต้องเต็ม

เลขานุการ : ขอบคุณครับ คณะรัฐมนตรีมีอะไรใหม่ครับ เดี่ยวบ้ายฝ่ายเลขานุการจะอยู่ นะครับ ถ้าเป็นเรื่องคำ เป็นเรื่องผิดถูกอะไรนี้ เดี่ยวผมให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ได้ใหม่ครับ ถ้าท่านยังพบอยู่ขอ ความกรุณาช่วยโทรไปบอกด้วย ต้องการมากนะครับ เรื่องคำ เรื่องอะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ

คณะรัฐมนตรีมีอะไรใหม่ครับ ถ้าไม่มีผมไปศาลได้ใหม่ครับ เชิญท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : มาตรา ๑๙๓ ที่เดิมที่บอกไว้ว่าให้เป็นไปโดย ยุติธรรมแล้ววรรคตามรัฐธรรมนูญ ยังไม่ได้วรรคนะครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ หมวดศาล มีอะไรใหม่ครับ บททั่วไป ไปแล้ว

ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญครับ ไปศาลยุติธรรมนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ศาลยุติธรรมมีข้อสังเกตนิดเดียวครับ ในมาตรา ๒๑๔ วรรคสาม ที่ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาออกระเบียบให้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่า เนื่องจากว่าการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง การเลือกตั้งใหม่ใช้ถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นด้วยนะครับ ซึ่งมันจะเลือกอยู่ตลอด

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

จีรภา ๑๔/๒

พอรัฐธรรมนูญออกใช้บังคับปีจะมีผลทันที ไม่ทราบศาลฎีกาจะข้อกำหนดทันหรือเปล่า ระเบียบทันหรือเปล่า ผ่ากได้ด้วยครับ

เลขานุการ : น่าจะทันครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านนุรักษ์มาขอเดิมเรื่อง มาตรา ๒๑๔ วรรคสาม ด้วยนะครับ ฝ่ายเลขานุการ เดิมนะครับว่า ตกไปเรื่องการเลือกตั้งวุฒิสภาด้วย ศาลฎีกาก็ดูด้วยนะครับ ไปเรื่องศาลปกครองได้ใหม่ครับ เรื่องศาลทหารครับ ศาลพระภูมิครับ เดี่ยวจะต้องมีศาลเตี้ยด้วยนะครับ องค์การตามรัฐธรรมนูญครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในหน้า ๑๐๕ ท่านเลขานุการครับ มาตรา ๒๓๑/๑ ขอเดิมปรับปรุงถ้อยคำให้มันชัดเจนขึ้นนิดหนึ่งได้ใหม่ครับ ในวรรคหนึ่งนี่นะครับ ถ้าผู้ใดกระทำการ อยากจะให้เดิมคำว่า ก่อ แล้วก็ต่อไปนะครับ หรือสนับสนุนให้คนอื่น

เลขานุการ : ก่อ ใช่ไหมครับ ก่อ นี่นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือการเป็นผู้ใช้ครับ ผู้ใดกระทำการก่อ หรือสนับสนุนให้ผู้อื่น

เลขานุการ : กระทำการเว้นวรรคหรือเปล่าครับ ก่อ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ เว้นวรรคก็ได้ครับ

เลขานุการ : กระทำการ เว้นวรรค ก่อ ใช่ไหมครับ หรือสนับสนุน นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ ในบรรทัดที่ ๓ มี หรือ ช้อนกัน หรือระเบียบ หรือประกาศ ตัด หรือระเบียบข้างหน้าออกได้ใหม่ครับอันหนึ่ง เห็นไหมครับ

เลขานุการ : เดี่ยวรับไปดูได้ไหมครับ อันนี้

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สุริยรัตน์ ๑๙/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้ในบรรทัดที่ ๕ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง เนื่องจากว่าอันนี้มันมีกรณีศาลสั่งเพิกถอนด้วย อยากจะให้ใช้คำกลาง ๆ ได้ไหมครับว่า ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้กระทำนั้น ใช้คำกลาง ๆ นะครับ ซึ่งอาจจะเป็นของ กกต. กรณีก่อนประกาศผลหรือเป็นของศาล

เลขานุการ : ให้อะไรนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้กระทำ

เลขานุการ : โอ.เค. ก็ตัดคำว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่ง ออกนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่นี้ในวรรคสอง บรรทัดที่ ๒ ที่ใช้คำว่า มีส่วนรู้เห็น อยากจะขอใช้คำว่า รู้เห็นเป็นใจ ซึ่งจะเป็นคำวินิจฉัยของท่านนุรักษ์ครับ อยากจะใช้คำว่า รู้เห็นเป็นใจ มันเป็นถ้อยคำอันนั้น

เลขานุการ : ประธานโทษครับ ใช้ได้หรือครับ มันเป็นภาษาพูดหรือเปล่าครับท่าน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่เป็นครับ

เลขานุการ : ท่านประพันธ์ขอแก้จาก มีส่วนรู้เห็น เป็น รู้เห็นเป็นใจ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ ให้อยู่ในคำวินิจฉัยจริง ๆ

นายนุรักษ์ มาประณีต : รู้เห็นก็ใช้ได้แล้วครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คนเขียนอยู่ คนเขียนไม่ยอมแก้ โอ.เค. ครับ

เลขานุการ : ได้ไหมครับ ไม่ต้องเติมได้ไหม มีส่วนรู้เห็น ได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : โอ.เค. ครับ ที่นี้บรรทัดที่ ๓ นั้นขอแก้เพิ่มนิตหนึ่งนะครับ

แล้วมิได้แก้ไข ขอเพิ่มเป็น แล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไข ตามที่ท่านนุรักษ์เขียนนี่นะครับ จริง ๆ ครับ คือจะต้องยับยั้งด้วย ถ้ารู้ต้องยับยั้ง จะมาบอก เอ๊ะ คุณทำอย่างนี้ไม่ได้

เลขานุการ : ได้ครับ เติมนะครับ ยับยั้งหรือแก้ไข ได้ครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ แล้วคำว่า ละเลยเพิกเฉย จะใส่เข้าไปตรงไหน
ได้ไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ไม่ได้ยับยั้งมันจะอยู่ในความหมายเดียวกัน

นายจรัญ ภักดีธนากุล : มาตรา ๒๓๑/๑ วรรคสองครับ

นายอัชพร จารุจินดา : คือไม่ยับยั้งก็หมายความว่า เพิกเฉยอยู่ในตัวหรือเปล่าท่านจรัญ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

สุริยวัฒน์ ๑๙/๒

เลขานุการ : ต่อนะครับ เขาตามมาตราฐานของคำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญนะครับ
ท่านวุฒิสมาชิกครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสมาชิก ต้นไชย : มาตรา ๒๓๓ ตรงตั้งแต่ เมื่อศาลฎีกา วรรคสอง
นะครับ เมื่อศาลฎีกาได้รับคำร้อง ผมเข้าใจว่าตกคำว่า วุฒิสมาชิก ตอนที่ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไม่ได้นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : วุฒิสมาชิกครับ

เลขานุการ : ไม่ครับ เมื่อศาลฎีกาได้รับคำร้องของคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว

รองศาสตราจารย์วุฒิสมาชิก ต้นไชย : ก็ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกผู้นั้น
จะปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ครับ

เลขานุการ : โอ.เค. ครับ ขอขอบคุณครับ ไปผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาครับ ท่านวิชา
เชิญครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินก็จะมีที่ผมอยากจะ
ปรับปรุงถ้อยคำคือ มาตรา ๒๓๗ (๓) เกี่ยวกับเรื่องการจัดทำรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นและ
ข้อเสนอแนะผมอยากจะให้ใช้ถ้อยคำอย่างของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในมาตรา
๒๔๓ (๕) คือเป็นการรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกต เพราะว่าเพิ่มให้เขา
มีอำนาจในการตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของ
องค์การตามรัฐธรรมนูญใน (ค) เพราะฉะนั้นก็จะมีเรื่องจะต้องรายงานผลการตรวจสอบพวกนี้ด้วยนะครับ
แล้วก็ผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกต แต่ว่าผมเห็นว่าตอนท้ายที่เขียนดีแล้วก็คือ ทั้งนี้ ให้ประกาศ
รายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย ผมก็อยากจะให้ปรับปรุงการรายงาน
ผลของ ปปช. ด้วยว่าให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วยเหมือนกันครับ

เลขานุการ : โอ.เค. ครับ บางส่วนของเขาของ ปปช. มาแก่ของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา
นะครับ บางส่วนของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาไปแก่ของ ปปช. ท่านอาจารย์ศรีราชารับได้ใช่ไหมครับ
ตกลงตามนี้นะครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : พอดีมันยังติดอยู่ที่มาตรา ๒๓๑/๑ วรรคสอง ผมอยากจะขอว่า
ให้มันชัดกว่านี้อีกว่า มีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำนั้น แล้วค่อยไป หรือทราบการกระทำ
นั้นแล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไข เพื่ออะไรอย่างนี้ คือให้ชัด คือบางทีเวลาเขาไม่ได้รู้เห็นเป็นใจเราจะไปหา
หลักฐานว่าเขารู้เห็นเป็นใจนี่ยากที่จะเกิด Case แบบชัด ๆ ที่ท่านตุลาการรัฐธรรมนูญตัดสินไป มันคง
จะเกิดยากแล้ว เพราะมันเป็นบทเรียนแล้ว -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

จงถนอม ๒๐/๑

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ต่อไปมันก็จะแนบเนียนกว่านั้น เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ว่าปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำนั้นมัน Recklessness อย่างนี้มันน่าจะจะต้องเข้ามาอยู่ตรงนี้ด้วยเพื่อปรามเขาไว้ มีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลย ให้มีการกระทำนั้น หรือทราบถึงการกระทำนั้นแล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไข อย่างนั้นะครับ

เลขานุการ : คำมันกฎหมาย ท่านเจริญ ปล่อยปละละเลย นี่ครับ

นายเจริญ ภัคดีธนากุล : มาจาก Recklessness อะไรอย่างนี้ Turn a blind eye a punish ครับ

เลขานุการ : เอานะครับ รับผิดชอบครับ

นายอัครพร จารุจินดา : ถ้าอย่างคำของท่านเจริญจะกว้าง ถ้าจะให้ตีความกว้างก็เต็มไป เพราะในกรณีอย่างท่านเจริญคือ ไม่ได้รู้เห็น แต่ถ้าปล่อยปละละเลย ก็ผิดอยู่ คือกว้างขึ้นก็สุดแล้วแต่ครับ

เลขานุการ : มันกว้างมากนะครับ คำนี้

นายอัครพร จารุจินดา : เพราะว่าในขณะนั้นช่วงนั้นทุกคนก็กำลังหาเสียงด้วยกันทั้งสิ้น

เลขานุการ : ปล่อยละเลย ได้ไหมครับ

นายอัครพร จารุจินดา : คือจะไปนั่งดูทั่วประเทศว่าคนโน้นเลี้ยงอะไรไปนิดเดียว

มันลำบากครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : คำนี้แสดงอยู่ในตัวแล้วว่า รู้นะ แล้วปล่อยปละ คือถ้าไม่รู้

มันปล่อยปละไม่ได้ครับ

เลขานุการ : มันก็เข้าอันหลังนะครับ ทราบการกระทำแล้วมิได้แก้ไข มิได้ยับยั้ง

หรือแก้ไข ปล่อยปละละเลย คงต้องบันทึกความเห็นอาจารย์อัครวิทย์ไว้ว่ามันแคบแบบนี้ มันไม่ได้กว้างแบบทั่ว ๆ ไปได้ไหมครับ ผ่านนะครับ

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ใส่นะครับ แล้วก็ขอบันทึกเจตนารมณ์ของที่อาจารย์

อัครวิทย์ได้พูดไว้ หมวดผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีอะไรไหมครับ มีท่านอาจารย์ศิริราชา ท่านอาจารย์ พิสิฐเชิญครับ

รองศาสตราจารย์ศิริราชา เจริญพานิช : ผมมีอยู่นิดเดียว ก็คือในส่วนที่ได้มีการ Debate ไปแล้วเมื่อวานนี้ เสร็จแล้วก็มีคนที่ถูกบางคนสอบถาม แล้วก็ต่อว่าต่อขานกันมาบ้างนิดหน่อย ตรงที่ว่า มันไปเชื่อมโยงกับบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๘๙ ที่ไปลดวาระโดยมติของเรา ๑๐ เสียง ต่อ ๑๐ เสียง แล้วท่านประธานตัดสิน ตรงนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งที่เขาจะให้มีการขอสงวน เขาบอกว่ามันเป็นคำตัดสินที่ไม่เป็นธรรม เพราะว่าไปกระทบสิทธิของเขาซึ่งเขาได้มาโดยชอบ ซึ่งอันนี้ก็คงจะต้องไป Debate กันใน สสร. ขอขอบคุณครับ

เลขานุการ : ท่านพิสิฐครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

จงถนอม ๒๐/๒

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ผมมีประเด็นที่อาจจะตั้งเป็นข้อสังเกต แล้วถ้าไม่ต้องเขียน
ในเอกสารก็ขอให้บันทึกไว้ในจดหมายเหตุว่า ที่เราให้หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอิสระในด้านการ
งบประมาณ ไม่ได้หมายถึงว่าเราจะให้เขาขึ้นเงินเดือนตัวเองได้ อย่างที่ ปปช. ได้มีการสั่งฟ้ององค์กรต่าง ๆ
เหล่านี้ไป ต้องเขียนให้ชัดว่าความเป็นอิสระเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงว่า เขาจะสามารถใช้จ่ายเพื่อเพิ่มประโยชน์
ของตนเองได้อย่างที่อาจจะเข้าใจกันครับ

เลขานุการ : เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้บันทึกไว้จะครับ ผมไป ปปช. ได้ไหมครับ มีอะไร
ไหมครับ ท่าน พลเอก อภิรัฐพร เชิญครับ

พลเอก อภิรัฐพร เจริญพานิช : หน้า ๑๐๙ มาตรา ๒๓๙ วรรคสอง คุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้าม คือเขียนว่า เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการ
พลเรือนระดับเก้า อันนี้มีข้าราชการอีกหลายประเภทที่ไม่ได้มีตำแหน่งรองอธิบดี แล้วก็อันหลังเขียนเหมือน
กับเฉพาะข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ผมว่าน่าจะตกคำว่า เทียบเท่า ไป อาจจะขอให้พิจารณาตรงนี้ครับ

เลขานุการ : อันนี้หารือไปแล้วครับ ท่าน พลเอก อภิรัฐพร แล้วก็ก็เป็นเรื่องเก่า ผมขอ
อนุญาตผ่านได้ไหมครับ

พลเอก อภิรัฐพร เจริญพานิช : ไม่เก่าครับ ขอเรียนนิดหนึ่ง ถ้าเผื่อทหารและตำรวจซึ่งมี
คุณสมบัติครบถ้วนหมดจะเข้าไหมครับ

เลขานุการ : ผมหมายถึงว่าเคยพูดกันแล้ว ที่ท่านพูดคือขอให้ทบทวนอีก ผมก็เลยบอก
ขออนุญาตไม่ทบทวนได้ไหมครับ ท่านสงวนเลยได้ไหมครับ แล้วอภิปรายกันในสภาใหญ่ได้ไหมครับ

พลเอก อภิรัฐพร เจริญพานิช : ผมนึกว่าเพียงถ้อยคำจะเต็มลงไปได้ครับ

เลขานุการ : กฎหมายมันเปลี่ยนครับ ความหมายเปลี่ยนเยอะด้วยครับ ท่านวิชาว่า
อย่างไรครับ เชิญครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นัยกฤษฎา ๒๑/๑

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ที่บอกว่า ไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับเก้า
เราเคยเติมไว้แล้วเรื่องบริหาร อันนี้หลุดไปครับ

เลขานุการ : อันนี้เดี๋ยวไปเขียนนะครับ อันนี้รับนะครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : เกือบไปนะครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตท่านอภิสุพรผ่านประเด็นท่านไปนะครับ ท่านสงวนได้ไหมครับ
เพราะว่าถ้าท่านพูดประเด็นนี้ก็ Debate กันอีก ผมเข้าใจว่าหลายคนไม่เห็นด้วยนะครับ ปปช. มีอะไร
ไหมครับ ไม่มี คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินครับ ไม่มี ไปอัยการนะครับ อัยการตรงตามที่ท่านอัครวิทย์
กับท่านจรัญต้องการใช้ไหมครับบรรคสุดท้าย ช่วยดูด้วยนะครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : มาตราไหนครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๔๖ หน้า ๑๑๕ ผมไปคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ
เดี๋ยวถ้าอัยการมีอะไรกลับมาได้นะครับ ไม่มี ไปสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินะครับ
ไปเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินนะครับ ไปเรื่องการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์นะครับ
ท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลีธรรม
ในหน้า ๑๒๒ ในมาตรา ๒๕๗ แล้วก็มีบทพูดถึง (๑) กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ เป็นคำที่ผมคิดว่า
เกินมา น่าจะเขียนว่า ที่รัฐถือหุ้นใหญ่ เพราะว่าถ้า ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ อาจจะตีความว่าเกินกว่า
๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ที่ผมคิดว่าเราได้คุยกันก็คือว่า ถ้ารัฐถือหุ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ และก็เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่
อันนี้น่าจะอยู่ในกรอบนี้ คือถือว่ามีบทบาทในการเข้าไปกำหนดการบริหารจัดการ เพราะฉะนั้นตรงนี้
ผมคิดว่าถ้อยคำเดิมที่เคยเขียนไว้ว่า รัฐถือหุ้นใหญ่ น่าจะเหมาะสมกว่าที่จะเขียนอย่างที่ปรากฏตรงนี้

เลขานุการ : คือหมายความว่าท่านต้องการบอกว่า ไม่ใช่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์นะ แต่ว่าถ้า
ทั้งบริษัทนี้รัฐถือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และไม่มีใครถือเกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์เลยก็ถือว่าใช้ได้ รัฐก็ถือว่าเป็นผู้ถือ
หุ้นใหญ่ เอาหลักนั้นนะครับ รับได้นะครับ เดี่ยวคงต้องให้บันทึกเจตนาไว้ด้วยนะครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : ปรับแก้ถ้อยคำ

เลขานุการ : แก้แล้วครับ มาตรา ๒๕๗ (๑) บรรทัดที่ ๒ กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่
ท่านพิสิฐขอแก้เป็น กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หุ้นใหญ่ หมายถึงไม่จำเป็นต้องถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ได้ แต่เป็น
หุ้นใหญ่ในบริษัทนั้น

นายพิสิฐ ลีธรรม : (๒) ก็จะมีคำเดียวกัน

เลขานุการ : เดี่ยวรับไปแก้ทั้งหมดครับ เรื่องการถอดถอนมีอะไรไหมครับ เรื่องการ
ดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เรื่องจริยธรรม

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หทัยกาญจน์ ๒๑/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ตรงนี้จะมีปัญหาอยู่ยูนิตหนึ่ง ที่ขาดไปแล้วก็จะขอเพิ่มตอนนี้ได้ไหมครับ หรือว่าต้องรอไว้

เลขานุการ : ท่านเชิญเลยครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : คือเราดูว่ามันมีสภาพการณ์ที่การดำเนินคดีอาญาต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง บางทีกลไกที่เราวางไว้มันไม่ทำงาน ในประเทศสหรัฐอเมริกาเขามีการตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา แล้วก็จะเป็นคนที่จะดำเนินการแทนในช่องว่างของสัญญาภาคทางกลไกต่าง ๆ ผมก็คิดว่าถ้าเรามีกลไกนี้เอาไว้ให้ ถ้าอยู่ต่อจาก มาตรา ๒๖๗ คือง่าย ๆ เขาให้มีผู้ไต่สวนอิสระ Independent counsel ขึ้นมา เพื่อที่จะทำหน้าที่ดำเนินการฟ้องร้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แล้วก็รายละเอียดก็ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบังคับ

เลขานุการ : รับได้ครับ ผมว่านี่เป็นหลักการที่ตั้นะครับที่พูดกัน ขออนุญาตรับเลยนะครับ ผมผ่านเลยได้ไหมครับ

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๒๒/๑

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ขออีกนิดครับ คำภาษาคำรับ แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมขอหารือว่าเราเปลี่ยนเป็น สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ไหมครับ คือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มันกลายเป็น

เลขานุการ : อย่าแก้เลยท่าน ขออนุญาตครับ แก้อันอื่นหมดแล้วมันขึ้นแล้วอะไรอย่างนี้ มันแก้เยอะครับ ผ่านนะครับ ผมไปเรื่องจริยธรรมผ่านนะครับ เรื่องหมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นเดียว อาจารย์วุฒิสสารจะแถลงผมนิดเดียวได้ไหมครับ คือเผชิญที่ประชุมมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการกับท่าน อาจารย์วุฒิสสารนะครับซึ่งรับผิดชอบตรงนี้ไปหารือกัน อาจารย์วุฒิสสารได้ให้คำมาแล้วนะครับ แต่ฝ่ายเลขานุการยังไม่ได้แก้ไปตามนั้นนะครับ เข้าใจว่าร่างเก่ามาก็ขออนุญาตรับไปดูได้ไหมครับ จะได้เร็ว นะครับ เว้นแต่ท่านเห็นว่ามีอะไรแก่นะครับ ถ้าไม่มีอะไรผมไปเรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ก่อนไปขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ในมาตรา ๒๔๔ ในวรรคสุดท้ายเราบอกว่า การจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๔ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งตรงนี้เราก็จะมีบอกว่า สมาชิกสภาไม่สามารถที่จะแปรญัตติเพิ่มหรือว่าใช้เงินงบประมาณรายจ่ายจะกระทำไม่ได้ นะครับ อันนี้แค่วรรคหก แต่เรามีวรรคเจ็ดต่อไปครับว่า ถ้าเกิดมีคนทำอย่างนี้ว่าเป็นการฝ่าฝืนก็ให้มีการดำเนินการ ผมเกรงว่าถ้าเราเขียนเฉพาะวรรคหก มันอาจจะไม่มีผลบังคับในเรื่องวรรคเจ็ด ก็เลยอยากจะขออนุญาตสอบถามว่า ตรงนี้จะให้มันชัดเจนได้อย่างไรครับ

เลขานุการ : วรรคเจ็ด ในกระบวนการของภาครัฐ หรือให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนชี้ขาด ในกระบวนการของท้องถิ่น ท้องถิ่นโดยมีการกำกับดูแลโดยรัฐบาลอยู่แล้ว ทุกวันนี้ความจริงระบบงบประมาณของท้องถิ่นทุกระบบที่มีอยู่ ๕ รูปแบบ ๔ รูปแบบเป็นไปตามระบบอยู่แล้วนะครับ ที่เขียนในมาตรา ๒๗๔ วรรคท้าย จะบังคับกับ กทม. โดยตรง ไม่ให้ กทม. มีงบของ สก. เกิดขึ้นนะครับ ก็ใช้ระบบเดิมครับท่านพิสิฐครับ ก็คือใช้ฝ่ายกำกับดูแลกระทรวงมหาดไทยเป็นคนดูเรื่องนี้โดยตรงนะครับ ขออนุญาตจะได้บันทึกในรายงานการประชุมด้วยนะครับ บันทึกเป็นเจตนารมณ์ด้วย

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ปัญหาก็คือว่า ทุกวันนี้เราก็เห็นว่า การเมืองท้องถิ่นกับการเมืองประเทศ Pack กันนะครับ ถ้าไม่อยู่ในการบังคับขององค์กรกลาง อย่างศาลก็จะเกิดการพุดง่าย ๆ ก็คือ หลิวตาไปได้ ตรงนี้ที่ผมเป็นห่วงว่าน่าจะ ในเมื่อเรามีเขียนวรรคหกไว้แล้วว่า ทำไม่ได้ แต่ถ้าเกิดเขาฝ่าฝืนแล้วเราไม่มีบทบังคับให้ชัดเจน มีองค์กรกลางที่จะมาดูแลและเข้าสู่กระบวนการของมหาดไทย เขาก็หลิวตาช่วยกันได้ ตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะให้มันชัดเจนกว่า

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

พุทธชาติ ๒๒/๒

เลขานุการ : คือถ้าถัดจากกระทรวงมหาดไทยไประบบที่ใช้ปัจจุบันก็คือระบบของศาลปกครอง คือหมายความว่าถ้าผู้เสียหายเขาเห็นว่าการที่มีการตั้งงบประมาณในข้อบัญญัติท้องถิ่น และระเบียบท้องถิ่นขัดรัฐธรรมนูญมาตรานี้ เขาไปฟ้องขอให้เพิกถอนข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ศาลปกครองได้ นะครับ ก็จะเป็นกระบวนการปกติที่เราจะไม่เขียนไว้ นะครับ

นายพิสิฐ ลีธรรม : ตัวอย่างนั้นขอให้บันทึกเจตนารมณ์ตรงนี้นะครับว่า ในวรรคหก ถ้าหากมีฝ่าฝืนก็ขอให้เข้าสู่กระบวนการศาลปกครองได้เหมือนกับที่ตรงนี้เขียนว่า เข้าสู่กระบวนการของ ศาลรัฐธรรมนูญ

เลขานุการ : ครับ ได้ครับ ท่านประพันธ์ยกมือหรือเปล่าครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช่ นิดเดียวครับ จากที่ถอดตอนเลยมานิดหนึ่งมาตรา ๒๖๑ ที่เรียงตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ผมอยากจะขอให้เรียง ประธานศาลฎีกา ขึ้นก่อนตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นะครับ ขอให้ใช้หลักการเดิมครับ ขอเอา ประธานศาลฎีกา ขึ้นก่อนครับ

เลขานุการ : ตามปี ๒๕๔๐ ใช่ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช่ครับ

เลขานุการ : ปี ๒๕๔๐ เขาแก่นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ช่วยแก้ทุกแห่งด้วยครับ

เลขานุการ : เอาตามปี ๒๕๔๐ นะครับ เอาหลักตามปี ๒๕๔๐ นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือมันอยู่หลายที่นะครับ ช่วยแก้ทุกแห่งด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : ผมเห็นด้วยนะครับ

เลขานุการ : ผมเอาหลักตามปี ๒๕๔๐

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : ทุกแห่งที่ปรากฏ ๓ คนนี้นะครับ แก้ตามปี ๒๕๔๐

เลขานุการ : แต่ผมเข้าใจว่ามีบางที่ที่เขาจะเขียน ประธานศาลรัฐธรรมนูญก่อนประธาน ศาลฎีกานะครับ แต่บางที่เขียน ประธานศาลฎีกา ก่อนนะครับ

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ประธานศาลฎีกาต้องขึ้นก่อนหมดเลย ครับ

เลขานุการ : ผมไปเช็คนะครับ ขออนุญาตอย่างนั้นนะครับ แต่เอาหลักว่าเอาตาม ปี ๒๕๔๐ นะครับ ไปการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ไปบทเฉพาะกาลได้ไหมครับ ท่านไพโรจน์เชิญครับ

นายไพโรจน์ พรหมลาส์ : ขออนุญาตครับ บทเฉพาะกาล ความจริงมันก็ผ่านแล้ว

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พุทธชาติ ๒๒/๓

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมยังติดใจมาตรา ๒๘๗ อยู่ครับ ที่ท่านอาจารย์จัญยกขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้ เราก็รู้กันดีว่า สมาชิกวุฒิสภาชุดนั้นได้ทำอะไรไว้พอสมควรครับ แล้วก็เกิดว่ามีสิทธิเข้ามามีส่วนไปต่อหน้าเสียงอะไร ทั้ง ๒ สภามันจะยุ่งเหมือนกัน -----

- ๒๓/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เบญจกุล ๒๓/๑

ผมคิดว่าวันนั้นท่านวิทยาเสนอปีบปีบ เราก็มีกันอยู่ไม่กี่คนก็บ่นกันทันที ผมยังติดใจเรื่องนี้อยู่ แล้วทางพวกเรามาชิกสภาฯ รัฐธรรมนุญก็บอกว่ามีคู่แข่งขึ้นมาอีกเยอะนะครับ เขาก็จะลงนะครับ เขาก็ฝากผมมาด้วยครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตไม่ทบทวนได้ไหมครับ ถ้าทบทวนต้องโหวตอีกรอบหนึ่งนะครับ จบไปแล้วนะครับ ฝ่ายเลขานุการมีเรื่องเดียวที่ต้องรายงานที่ประชุมนะครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ยังไม่จบครับท่านประธาน คือผมหารือนิดเดียวครับ ความจริงมันผ่านไปแล้วมาตรา ๒๙๖ ในเรื่องเจ็ดสิบปีผมไม่ค้าน แต่ผมมาดูแล้วผมไม่อยากพูดในสภา ในพรรคสองของมาตรา ๒๙๖ ซึ่งเป็นกรรมการเพิ่มเติมนี้ ดูให้ดีว่ามันถูกต้องหรือเปล่า รวมทั้งท่านนุรักษ์ด้วยนะครับ ว่า โอ.เค. เราให้เจ็ดสิบปีตุลาการ แต่ที่ต่อไปว่า และผู้พิพากษาศาลยุติธรรมซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในบึงบประมาณใดซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีและผ่านการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลซึ่งไม่สูงกว่าขณะดำรงตำแหน่งได้ เราจะเอาอะไรกันแน่ครับ ผู้พิพากษาจะอยู่ถึงเจ็ดสิบปีผมไม่ค้านหรอก แต่ขณะเดียวกันท่านบอกว่าขอเป็นผู้พิพากษาอาวุโสได้ ถ้าจะให้ให้มีทั้งอาวุโสซึ่งไปอยู่ถึงเจ็ดสิบปี กับเป็นธรรมดาซึ่งอยู่ถึงเจ็ดสิบปี ท่านจะเอาอะไร ถ้าท่านเอาเจ็ดสิบปีผมไม่คิดว่าควรจะมีอาวุโส เพราะว่าอย่างที่ผมพูดแล้วไม่อยากพูดอีก กฎหมายปัจจุบันมันให้ออกาสผู้พิพากษาอาวุโสมากกว่าผู้พิพากษาปกติ ผมว่าเลือกเอาสักอย่างเถอะครับ น่าจะตัดส่วนที่ และผู้พิพากษาศาลยุติธรรมมีอายุครบแล้วจะขอได้

นายนุรักษ์ มาประณีต : ผมขอเรียนตรงนี้นะครับว่า

เลขานุการ : ท่านนุรักษ์ครับ ขอประทานโทษครับ ขออย่างนี้ได้ไหมครับจะได้ไว้นะครับ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องใหม่ครับ ผมยังยึดหลักการเดิมนะครับว่าความจริงเรื่องนี้พูดไปแล้ว เราขอจะคงตามร่างนี้นะครับท่านอัครวิทย์ เพราะว่าถ้าคุยก็เรื่องใหม่อีก ก็หารือกันอีก ก็ไปว่าในกฎหมาย

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ไม่อยากไปพูดในสภา ไปเปิดเผยเรื่องเงินเดือนประธานครับ

เลขานุการ : คือเรื่องนี้เรื่องใหม่ครับ เพราะว่าคุยกันไปแล้วจบไปแล้ว คือผมเองก็ไม่ได้เห็นด้วยอะไรนะครับ ผมเรียนตามตรงว่าขออนุญาตทำหน้าที่เลขานุการว่าจะยึดไปตามหลักนี้ว่าเรื่องไหนที่หารือไปแล้วจบไปแล้วก็ว่ากันไปตามนั้น

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานครับ ผมขออีกนิดเดียวได้ไหมครับว่า เราไม่เปลี่ยนมติ แต่ขอเปิดทางให้กับ สว. ปี ๒๕๔๙ ไม่ต้องติดคุณสมบัติตามห้าปีในมาตรา ๑๑๐ (๕) คืออย่างน้อยให้ความเป็นธรรมของเขาเท่ากัน เดียวมันกลับตาลปัตรเป็นให้สิทธิตรงไปที่ปี ๒๕๔๓ หหมด แล้วก็ตัดสิทธิปี ๒๕๔๙ โดยผลของสมาชิกพรรคห้าปี ผมขอเพียงว่าในวาระเริ่มแรกมีให้นำมาตรา ๑๑๐ (๕) มาใช้กับผู้ที่เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ทั้ง ๒ พวกเลย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เบญจกุล ๒๓/๒

เลขานุการ : คือถ้าอย่างนั้นมันจะมีผลอะนะครับ เท่ากับการห้ามสังกัดพรรคห้าปีไม่มี
ผลต่อการเลือกตั้งครั้งแรกเลย

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : กับสมาชิกวุฒิสภา

เลขานุการ : ผมเรียนอย่างนี้ครับ พูดในฐานะเลขานุการนะครับ ก็ไม่ได้มีอะไรนะครับ
เราคงไปดูไม่ได้ว่าคนนี้อยู่ห้าปีหรือยัง คนนั้นอยู่ห้าปีหรือยัง หรือว่าปี ๒๕๔๓ อยู่ห้าปีก็คน ปี ๒๕๔๙ อยู่
ห้าปีก็คน เราคงไปดูอย่างนั้นไม่ได้หรอกครับ ถ้าถามผมเราก็ยึดหลักของเราแล้วก็ยื่นไป ได้ไหมครับ ผมคิด
ว่าอย่างนั้น เพราะว่าถ้าเราเอาหลักนี้เราไม่รู้หรอกครับ ปี ๒๕๔๙ อาจจะเลยห้าปีมาทุกคนแล้วก็ได้ เราไม่รู้
เลยนะครับ ต้องใช้ข้อมูลอย่างนี้ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น มีอีกไหมครับ ฝ่ายเลขาที่มีมาตราหนึ่งที่ต้องพูดนะครับ
เดี่ยวไปพูดกันนะครับคือมาตรา ๒๘๘ วรรคสอง ฝ่ายเลขานุการเดิมเข้ามาเองนะครับ เป็นเรื่องของ คมช.
นะครับ ก็มีปัญหว่าในรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนให้ คมช. พ้นไปเมื่อไร แล้วเดี่ยวจะมีคำถามกับพวกเรา
นะครับว่า คมช. รัฐธรรมนูญประกาศใช้แล้วพ้นไหม อะไรต่าง ๆ พ้นเมื่อไร เราเขียนให้ชัดว่าให้เขาพ้นไป
นะครับ ก็จะเพิ่มวรรคสองขึ้นมาในมาตรา ๒๘๘ ว่าเขาต้องพ้นนะครับ เดี่ยวจะมีการตีความว่าไม่พ้นอีก
อยู่ต่ออีกอะไรอย่างนี้นะครับ ขออนุญาตไปเติมประโยคนั้นนะครับ หนึ่งประโยคนะครับ ที่ประชุมรับได้
นะครับ เรื่องอื่นมีอะไรอีกไหมครับ

คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

วិณา ๒๔/๑

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ท่านเลขานุการ ขอรื้อนิตหนึ่งครับ คือโดยหลักของการ
แปรญัตติของ สสร. ซึ่งเราไม่ใช่เรื่องของการแปรญัตติ เพราะเราเป็นกรรมาธิการ แปรญัตตินี้เขาต้อง
แปรญัตติจากฉบับนี้ใช่ไหมครับ ฉะนั้นอะไรที่เราเพิ่มเข้าไปเขาก็ไม่ต้องแปรญัตติ เขาพูดได้เลยใช่ไหมครับ

เลขานุการ : ใช่ครับ ถูกต้อง

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ที่นี้กลับมาสู่กรรมาธิการ กรรมาธิการนี้ถ้าสงวนความเห็น
ก็หมายความว่าสงวนตามที่อยู่ที่นี่ หรือว่าสงวนทั้งหมดที่เราพูดอย่างนี้ด้วย

เลขานุการ : ผมจะขอจบเรื่องเนื้อได้ไหมครับ เดี่ยวจะคุยเรื่องการรื้อนิตได้ไหมครับ
ประเด็นที่ ๒ เลยได้ไหมครับ ที่ตั้งไว้ เรื่องเนื้อใครมีอะไรอีกไหม ถ้าไม่มีอะไรอย่างนั้นนะครับ ฝ่ายเลขานุการ
ยังอยู่ช่วงปลายตลอด ถ้าใครเห็นคำผิดคำถูกอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กรุณาโทรมาบอกด้วยนะครับ เนื้อจะ
ปรับแก้ ถ้าไม่มีเรื่องเนื้อผมไปเรื่องที่ ๒ ได้ไหมครับ ที่ท่านอัศวินหรือ รื้อนิตเรื่องอื่น ๆ ด้วย

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ผมสงสัยว่าผมจะต้องสงวนหรือเปล่าในมาตรา ๒๙๖ วรรคสอง

เลขานุการ : คือมี ๓ - ๔ เรื่อง ที่ผมคิดว่าจะต้องรื้อนิตกัน ก็คือวันที่ ๑๑ จะมีการประชุม
ร่วมกันระหว่าง สสร. ๑๐๐ คน กับกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็มีทั้งประเด็นทางกฎหมาย ทั้งประเด็น
วิธปฏิบัติที่คงจะต้องรื้อนิตกัน ท่านอัศวินเสนอไปประเด็นหนึ่งแล้ว เรื่องประเด็นว่า ใครบ้างจะพูด
อะไรต่าง ๆ ได้บ้าง กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญจะต้องขอสงวนใหม่อะไรต่าง ๆ ยังมีประเด็นเรื่อง
การลงมติ หรือการเรียกมติของท่านประธาน ผมพูดเร็ว ๆ อย่างนี้ได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวจะได้เปิดกว้าง
แล้วก็รื้อนิตกันก็คือว่า ตามปกติวิธีการประชุมของสภาท่านประธานก็จะเอาร่างของกรรมาธิการเป็นหลัก
แล้วประธานก็จะถามว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับร่างของกรรมาธิการ ท่านทั้งหลายคงเห็นที่แปรญัตติมา
ว่าถ้าใช้วิธีเรียกมติแบบนี้ กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญจะแพ้ทุกครั้งในการลงมติ เพราะมี ๗ กลุ่ม
ซึ่งเขาไม่เห็นกับเรา เขาก็จะลงบอกไม่เอาของเรา แล้วค่อยไปดูว่าจะเอาญัตติไหน หรือมติไหนก็แล้วแต่
ผมได้รื้อนิตกับท่านจรัญเร็ว ๆ นี้ว่า เรากรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญน่าจะพูดไปในทิศทางเดียวกันว่า
การแปรญัตติของ ๗ กลุ่ม ถ้าจะเอามาเทียบกับกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ขอเอามาเทียบที่ละกลุ่ม
แทนที่จะเทียบทั้ง ๗ กลุ่ม หรือเรียกมติว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ ถ้าไหวตอย่างนี้
ไม่เห็นด้วยหมดหรือครบ ๗๗ คนทุกทีละครั้ง ก็แพ้มติทุกที อันนี้อันที่ ๑ ที่ขอรื้อนิตท่าน

อันที่ ๒ ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เคยเรียกประชุมหลายท่าน มีท่านจรัญ
มีผม มีท่านประพันธ์ หลายท่านด้วยกัน ท่านวิชาด้วยใช่ไหมครับ ไปรื้อนิตกันว่าเวลาลงมติจะใช้มติเท่าไร
ในรัฐธรรมนูญเราพูดกันโดยทั่วไป มาตราเท่าไรท่านรองเลขาธิการ มาตรา ๒๔ หรือเท่าไรนี้ พูดกัน
ท่านองว่า ๓ ใน ๕ ตลอด หมายความว่าเราจะยึดร่างของกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเป็นหลัก แล้วก็
ถ้าเขาอยากเปลี่ยนร่างของเราต้องใช่เสียง ๓ ใน ๕ ในการรื้อนิตกฎหมาย ซึ่งก็จะมีท่านอัศวิน

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

วิถิณา ๒๔/๒

มีผม มีท่านจรัญ ท่านวิชาด้วย ท่านประพันธ์ กับท่านคมสันหลายคน แล้วก็ยังมีอีกหลายฝ่าย มีท่านเสรี มีท่านประธาน ในการประชุมคราวนั้นที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นไปในทิศทางว่า ไม่ใช่เสียง ๓ ใน ๕ แต่ใช้เสียงข้างมากธรรมดา เข้าใจว่าในกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเราก็เห็นไม่ตรงกัน ผมเห็นว่า ๓ ใน ๕ มีหลายท่านเห็นว่าใช้เสียงข้างมากธรรมดาของผู้เข้าร่วมประชุม หมายความว่าสมมติมาประชุม ๖๐ คน ๓๑ คนก็แก้ร่างของเราได้แล้ว อย่างนี้เป็นต้น ในการลงมติ อันนี้จะเป็นประเด็นสำคัญ ก็คงขออนุญาต ขอรื้อเร็ว ๆ แบบนี้

แล้วก็แถมเรื่องสุดท้ายได้ใหม่ครับว่า ผมได้แจกเอกสารไปนะครับว่า ผู้รับผิดชอบในการชี้แจงทั้งรายหมวด รายมาตรามีใครบ้าง รายเรื่อง รายมาตรา ขออนุญาตเป็นไปตามนี้ได้ใหม่ครับ ยกเว้นท่านทั้งหลายอยากจะเพิ่ม ความจริงเขียนขึ้นเพื่อจะให้ช่วยกันรับผิดชอบ ไปเตรียมตัวเพื่อจะได้อธิบาย หลักก็คือว่า กรอบที่ ๑ ผมขอท่านช่วยกับทีมช่วยชี้แจง กรอบที่ ๒ ขอท่านจรัญกับทีมช่วยชี้แจง กรอบที่ ๓ ขอท่านวิชา ฝ่ายเลขานุการ ฝ่ายโฆษก จะช่วยเสริมในการอภิปราย แต่ได้ระบุชื่อตามนี้ เอกสารไม่รู้เดียวฝ่ายเลขานุการแจกอีกทีก็ได้ว่า ใครชี้แจงประเด็นอะไรอย่างไรบ้าง

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ผมขอเลยได้ใหม่ครับ

เลขานุการ : เดี่ยวฝ่ายเลขานุการทำอีกทีได้ใหม่ครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล : ขอท่านอาจารย์เกริกเกียรติ ท่านอาจารย์ไพโรจน์ และท่านพิสิษฐช่วยได้ใหม่ครับ เพราะว่าส่วนใหญ่ก็มาจากทั้ง ๓ ท่าน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
 วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๒๕/๑

เลขานุการ : อยู่ใน List อยู่แล้วครับ ผมพยายามกระจายไป มีทั้งท่านนครินทร์ ท่านพวงเพชร ท่านคมสัน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แจกไปหลายรอบแล้วครับ แต่ว่าหายไป เดี่ยวแจกอีกรอบหนึ่งนะครับ แล้วขอท่านเจริญอย่างนี้ด้วย ในรายชื่อผมไปเขียนมี ๗ เรื่องนะครับ เช่น ศาสนาพุทธของท่านประธานประสงค์ ท่านวิชา ท่านธงทอง รับผิดชอบหลัก อย่างนี้เป็นต้นนะครับ คลื่นความถี่ของท่านคมสัน ท่านมานิจ ท่านพิสิฐ เป็นต้น มีเรื่องมาตรา ๒๙๙ ขอเพิ่มท่านเจริญอีกคนหนึ่งนะครับ ใน List เอกสารไม่มีชื่อท่านเจริญนะครับ มาตรา ๒๙๙

นายอัชพร จารุจินดา : เรื่องบทบัญญัติรองรับเฉพาะกาล เรื่องบทบัญญัติรองรับสิ่งที่ผ่านมานะครับ อาจารย์เคยอธิบายค่อนข้างดีและเข้าใจ คือกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านอาจารย์ อันนี้ที่จัดไว้ก็คือจะได้มีตัวยืนในเรื่องนี้ แต่ว่าต้องขอความกรุณาทุกท่านที่จะช่วยกันในทุกเรื่อง ถ้าเห็นว่ามีปัญหา มากกว่านั้น

เลขานุการ : โอ.เค. นะครับ ถ้าอย่างนั้นจะขออนุญาตเปิด Floor อภิปรายประเด็นหลาย ๆ ท่านผมพูดไปแล้วนะครับ แล้วท่านอัศวินที่ตั้งประเด็นไว้ว่าจะทำอะไร หมายความว่ามีความหมายของพวกเราด้วยนะครับ ผมเข้าใจว่า ณ ห้องประชุมนี้มีกรรมการบางท่านสงวนความเห็นด้วยนะครับ เข้าใจว่ามีท่านวุฒิสภา มีท่านสทศ มีท่านคมสัน มีท่านเกริกเกียรติ มีหลายท่าน ท่านธนพิชญ์ หลายท่านด้วยกันก็สงวนความเห็นไว้ อันนี้ก็เป็นที่เห็นด้วยนะครับ คงไม่มีปัญหาอะไร ท่านถามว่าท่านต้องสงวนไหม โดยหลักการนี่นะครับ โดยหลักการผมเข้าใจว่าเรื่องไหนก็แล้วแต่ที่เราแก้ไขก็อภิปรายได้ทั้งนั้นนะครับ สมาชิกทุกคนอภิปรายได้หมด แต่ว่าถ้าไม่สงวนไว้ เวลาอภิปรายก็ได้แต่อภิปรายอย่างเดียววนะครับ จะไปแก้ตามความเห็นไม่ได้

นายอัศวิน สุมาวงศ์ : ผมขอสงวนมาตรา ๒๙๖

เลขานุการ : ครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : ขอประทานโทษค่ะท่าน เมื่อวานนี้เป็นวันสุดท้ายไม่ใช่หรือคะที่จะขอสงวนความคิดเห็น เพราะว่าเมื่อวานนี้ดิฉันต้องเร่งรีบเข้ามาในสภา เพราะว่าท่านเลขานุการบอกว่า ครึ่งวันของเมื่อวานนี้ ก็เลยรีบ

เลขานุการ : ท่านสดศรีอย่างนี้ครับ จริง ๆ ฝ่ายเลขานุการขอเพื่อทำธุรการ แต่ถ้าท่านสดศรีจะสงวนวันนี้ก็ไม่มีปัญหานะครับ สงวนเพิ่มเติมได้ครับ ท่านวิทยาและท่านไพโรจน์ครับ

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตถามนะครับว่า เวลาลงมติเราจะลงเป็นรายมาตรา หรือว่ากำหนดเวลามาลงมติ ซึ่งถ้าความเห็นผม นะครับผมอยากให้ลงมติเหมือนที่ท่านประสงค์ได้ ดำเนินการก็คือว่า กำหนดสุดท้าย หรือถ้าไม่ได้ก็ให้เป็นเวลาตอนเย็นของแต่ละวัน ไม่ทราบว่าจะเป็นไปได้ไหมครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ประกาศลักษณะ ๒๕/๒

วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เลขานุการ : ท่านอัครวิทย์ ท่านเจริญ ท่านวิชากรับ ฟุ้งนี้ท่านเข้าประชุมนอกรอบ
ใช้ใหม่ครับ ทางท่านวิทยาหาหรือว่าเป็นไปได้ใหม่ถ้าไล่ไปที่ละมาตรา แล้วโหวตไปที่ละมาตรา ก็ไม่แน่ว่า
มีคนอยู่ที่คนตรงนั้น แล้วกรรมการยกย่องจะไม่อยู่ตลอด เป็นไปได้ใหม่ในการหาหรือนอกรอบฟุ้งนี้
เราอาจจะหาหรือเขาว่า บางประเด็นอภิปรายไปแล้วเก็บไว้คิดหนึ่งแล้วก็ไปโหวตรวม ๆ กันได้ไหม ท่านวิทยา
หาหรืออย่างนั้นครับ ขอความกรุณาท่านนำประเด็นนี้ไปหาหรือนอกรอบฟุ้งนี้ด้วยได้ไหมครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผมเคยคิดอย่างนี้เหมือนกันครับ แต่ว่าผม
มาดู ผมไม่แน่ใจว่าจะทำได้ใหม่ตามข้อบังคับ ที่จริงผมอยากเป็นอย่างนี้

เลขานุการ : แล้วก็ขอ ๓ ท่าน ท่านรองประธาน ๓ - ๔ ท่านด้วยนะครับ รวมท่าน
ชูชัยด้วย ถ้าเข้านี้ครับว่า ขอหาหรือ เราน่าจะหาหรือเขาด้วยว่าบางเรื่องแก้ละเอียดยับยั้งไปหมด
โดยเฉพาะ ๒ หมวดใหญ่ คือหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐกับเรื่องการปกครองท้องถิ่น เป็นไปได้ใหม่ว่า
เรื่องบางเรื่องเราขอเขามาหาหรือนอกรอบแบบนี้ ประชุมของเราสักครั้ง ๒ ครั้ง แล้วมาเคลียร์เขาในห้อง
แล้วก่อนกลับเข้าไปประชุมใหญ่อย่างนี้ ก็ขออนุญาตท่านช่วยนำหาหรือฟุ้งนี้ด้วย

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขออนุญาตครับ ผมต่อข้อเสนอของท่านวิทยา ผมคิดว่า
เรื่องไหนที่พอจะโหวตได้ผ่านไปแล้วครับ แต่เรื่องไหนที่เป็นปัญหา เราอาจจะตั้งเพื่อที่จะหาหรือนอกรอบ
แล้วจะทำให้เคลียร์กันได้

อีกประการหนึ่งผมคิดว่า การที่จะไปตามว่าจะเอาตามร่างกรรมการก่อนหรือว่าร่างที่มี
ผู้แปรญัตติ แล้วไปตามผู้แปรญัตติก่อน ผู้แปรญัตติเยอะ หลายเรื่องหลายประเด็นเลยครับ ถ้าเอาตาม
ร่างเรา คิดว่าเราชนะก็ผ่านไปแล้ว ทีนี้ถ้าไปตามทีละคน ๆ ก็แปรญัตติได้มากมายจะทำอย่างไร ประเด็น
แยกย่อยมันเยอะเลย

คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๒๖/๑

เลขานุการ : แต่ถ้าถามว่า เอาตามร่าง หรือไม่เอาตามร่างเรา เราแพ้ทุกร่างเลยครับ แพ้ทุกที่เลยครับ เพราะว่าแปรญัตติ ๗ กลุ่ม ๗ กลุ่มเขาไม่เอาตามร่างเราครับ ๗๗ คนทันที แปรญัตติ ๕ กลุ่ม ก็ ๕ คน ๑๑ เข้าไปทันที แพ้ทุกที่ครับ ผมคิดว่าพุงนี้คงต้องหารือครับว่า ขอท่านประธานอย่างนี้ นะครับ

ผมมีอีกเรื่องหนึ่งนิดเดียวสั้น ๆ ก่อนท่านจรัญก็คือว่า เนื่องจากเวลาประชุม สสร. นี้ครับ ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๓๐ นี้ อาจจะต้องมีการตัดสินใจบางอย่างทันที ยกตัวอย่างเช่น เราเสนอร่างเราไป เขาเสนอร่างเขามา แล้วร่างเขาอาจจะดีกว่า หรือว่าไม่เอาทั้ง ๒ ร่าง มีคนเสนอร่างที่ ๓ ขึ้นมา แล้วต้องตัดสินใจตอนนั้นว่าจะเอาอย่างไร ก็ขอหารือโดยเร็วครับว่า คล้าย ๆ มีกลุ่มที่ตัดสินใจเร็ว ๆ ได้ไหม ก็จะหารือว่ามีท่านประธาน ท่านรองประธาน ๔ ท่าน แล้วผมกับท่านอัครพรช่วยดูเรื่องนี้ แต่ว่าท่านทั้งหลาย จะร่วมตัดสินใจด้วยนะครับ แต่ขออนุญาตว่ามีกลุ่มเล็ก ๆ สักกลุ่มหนึ่งไปร่วมตัดสินใจเฉพาะได้ไหมครับ เพราะคงเอามาเรียกประชุม ๓๕ คนทันทีในตอนนั้นไม่ได้ว่าจะเอาไม่เอาอย่างนี้เป็นต้นนะครับ แต่ขอความ กรุณาอย่างนี้ได้ไหมครับ

นายจรัญ ภัคดิธนากุล : คือหมายความว่ากลุ่มเล็กเป็นตัวแทน แล้วก็ท่านไหนที่ติดใจ ที่สนใจประเด็นไหนก็เข้ามาร่วม แต่ท่านไหนที่ไม่สนใจ ท่านก็มอบหมายเราอะไรอย่างนี้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมขออนุญาตนิดได้ไหมครับ เรื่องผู้รับผิดชอบในการตอบ คำถามนี้ครับ พอดีผมเพิ่งได้เอกสาร ในหมวดรัฐสภาพัน ในส่วนของการเลือกตั้ง ผมอยากจะขอเข้าไปดู ด้วยนิดหนึ่ง แล้วก็ขอเพิ่มท่านอาจารย์วุฒิสสาร ซึ่งเป็นประธานคณะทำงานยกร่างกฎหมายลูกด้วยอีก ท่านหนึ่ง เพราะมันอาจจะต้องมีรายละเอียดในการชี้แจงเรื่อง สส. สว. ในหน้า ๒ ข้อ ๗ ขอเพิ่มนะครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ อยากจะให้มีหลายคนครับ ไม่มีปัญหาครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมขอเข้าไปดูคนหนึ่งนะครับว่ามันจะเกี่ยวกับการเลือกตั้ง บางส่วน แล้วท่านอาจารย์วุฒิสสาร ซึ่งท่านยกร่างกฎหมายอยู่นะครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ผมขอเข้าไปด้วยครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านไพโรจน์ด้วยนะครับ แล้วในหน้า ๓ หมวดที่ ๒ องค์กร ตามรัฐธรรมนูญ อยากจะขอท่านอาจารย์วุฒิสสารด้วยอีกสักท่าน เมื่อไปชี้แจงเรื่องการเพิกถอนสิทธิ เลือกตั้งอะไรนี้ครับ

เลขานุการ : ขอบคุณครับ ผมเรียนเพื่อทำความเข้าใจด้วยนะครับว่า เมื่อเรามีร่างของเรา แล้ว ผู้ชี้แจงต้องชี้แจงตามร่างเรา ห้ามชี้แจงความเห็นส่วนตัวนะครับ จะไปชี้แจงว่าตัวเองคิดอย่างนั้น อย่างนี้ไม่ได้ครับ หมดเวลาครับ ท่านต้องสงวนความเห็นแล้วก็ไปพูดนะครับ อันนี้ไม่มีปัญหา ผมเรียนว่า ที่เขียนว่า รับผิดชอบนี้ คือต้องชี้แจงตามร่างของเราครับ ท่านสทศรีเชิญครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๒๖/๒

นางสดศรี สัตยธรรม : ขอเพิ่มเข้าไปอยู่ในหมวด ๓ ด้วยนะคะ

เลขานุการ : ได้ครับ ผมเรียนว่าที่ Note ชื่อไว้ว่า ใครรับผิดชอบนี้เป็นเบื้องต้นนะครับ
จริง ๆ ถึงไม่เขียนชื่อแล้วท่านอยากชี้แจง เดียวก็คุยกันนะครับบนเวทีว่า ช่วยกันชี้แจงประเด็นนี้ประเด็นนั้น
หน่อยนะครับ ที่เขียนว่า มีใครบ้างนี่เพื่อจะได้ไปเตรียมตัว ถ้าท่านอยู่ในกลุ่มนั้น ขอท่านจะได้อ่านเอกสาร
ตัวรัฐธรรมนุญท่านจะได้ทำความเข้าใจ แล้วก็ชี้แจงได้ เตรียมตัวได้ ท่านไฟโรจน์ว่าอย่างไรครับ

นายไฟโรจน์ พรหมสาส์น : ผมเก็บ ๒ ประการ ประการแรกในบางประเด็นมันเป็นเรื่อง
สำคัญ ซึ่งมันจะสอดคล้องสัมพันธ์กันนะครับ ถ้าหากมีการโหวตแล้วเกิดแพ้ไป ไปเป็นอีกทางหนึ่ง
มันจะต้องไปแก้ไปปรับอะไรอีกเยอะเลยนะครับ

อันที่ ๒ ก็คือผมคิดว่า ถ้าจำเป็นในช่วงที่มันจำเป็นสำคัญ และเป็นเรื่องที่เราคิดว่าเราน่าจะ
ต้องยืนตามเรื่องนี้ให้ได้นี้นะครับ ผมคิดว่าท่านประธานจะเป็นคนช่วยเราได้ดีที่สุด เพราะว่าท่านพูดแล้ว
คนฟัง แล้วก็มีคามเจ็บขาดแน่นอนครับ อยากจะขอความกรุณาท่านว่า ถ้ามันถึงเวลาจำเป็นจริง ๆ
อยากจะขอความกรุณาท่านได้กรุณาในประเด็นหลัก ๆ เหล่านั้นครับ

ประธาน : หาหมวกเหล็กกันเถาะมาด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชา มหาคุณ : ผม วิชา มหาคุณ ครับ เรื่องการตรวจสอบการใช้
อำนาจรัฐนี้ ขอท่านอาจารย์เกริกเกียรติช่วยด้วยนะครับ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เรื่องการถอดถอน
เรื่องบัญชีเป็นเท็จอะไรพวกนี้ครับ เพราะท่านเคยมีประสบการณ์

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นำพร ๒๗/๑

เลขานุการ : ก็คงขออนุญาตท่านประธานทั้ง ๓ ท่าน ท่านชูชัย ท่านวิชา ท่านจรัญเป็นวิป ด้วยนะครับ หมายความว่าคอยบอกทำให้คนนี้ขึ้นพูด คนนี้ขึ้นพูดด้วยนะครับ ก็ด้วยกันทั้งหมดครับ แต่ว่า ท่านช่วยด้วยนะครับ พอถึงกรอบของท่าน ต้องมีคน Standby เพื่อจะรอตอบอะไรทั้งหลาย แล้วมีวิปอยู่พอสมควรครับ อาจจะต้องอย่างนั้นครับ ขอความกรุณาฝ่ายเลขานุการเสริมอยู่แล้วนะครับ ไม่มีปัญหาอะไร ฝ่ายโฆษกก็พร้อมจะเสริมอยู่แล้วนะครับ แต่ว่าเขาฝ่ายที่รับผิดชอบ ๓ กรอบ เป็นตัวยืนเป็นหลัก ท่านประธาน ผมเองก็พร้อมนะครับ ไม่มีปัญหาอะไรครับ

ประธาน : สำหรับการหารือในวันนี้ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ครับ ขออนุญาตเรียนหารือในกรณีถ้าเกิดพຸ່งนี้ คือผมคิดในทางลบไว้บ้าง ว่าถ้าเกิดพຸ່งนี้ตกลงกันไม่ได้ เช่นว่าการพิจารณาญัตติจะเอาขึ้นทีละคู่อย่างที่ท่านอาจารย์จรัญเสนอ แล้วไปไม่ได้ เนื่องจากยกย่องรัฐธรรมนุญจะไม่เจอกันแล้วนะครับ จะมีทางอย่างไร

อันที่ ๒ ก็คือ เราพยายามจะยื่นเรื่อง ๖๐ แต่ว่าถ้าเกิดพຸ່งกันไปแล้วมีการ Raise เรื่องเสียงข้างมากจะเอาอย่างไร เพราะผมเกรงว่าพอเป็นเสียงข้างมากมันจะกระทบหลักการใหญ่ของรัฐธรรมนุญเลย เพราะว่าในแต่ละมาตรา ก็จะแก้เล็กแก้บ่อยแล้วก็จะรวนหมดนะครับ ตรงนี้ผมเรียนหารือในทางออกครับ ท่านประธานก็คือเนื่องจากพຸ່งนี้หารือแล้วก็ไม่แน่หรือครับว่าจะออกมาตามที่เราคิด ถ้าไม่ออกตามนั้นแนวทางที่เราควรกำหนดการทำงานร่วมของกรรมการที่จะพยายามรักษาหลักใหญ่ของรัฐธรรมนุญ จะทำอย่างไรครับท่านประธาน

ประธาน : เอาอย่างนั้นนะครับ ความจริงเรื่องนี้ถ้าหากว่าในรัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๔๙ กำหนดไว้อย่างไร น่าจะยึดหลักนั้นไว้ก่อน แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้วันจันทร์ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ผมอยากพบพวกเราเสียก่อน ก่อนที่จะเข้าไปในที่ประชุมใหญ่ เผื่อว่าใครยังคิดอะไรได้อย่างไรแค่นั้น เพราะมีฉะนั้นแล้วบ่ายนี้เขาไปทำงานกัน ผมก็อยากจะประชุม เพราะเราจะต้องมาคุยกันอีกหนหนึ่ง สักสี่ทุ่มไปแล้ว

นายอัคร จารุจินดา : สี่ทุ่มคงยังไม่เสร็จครับ คงประมาณสักขอห้าทุ่ม

ประธาน : อย่างนั้นดีหนึ่งนะครับ เชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ท่านประธานครับ คือมาตราไหนที่ไม่เป็นปัญหานั้นครับ เราก็โหวต ก็คิดว่าน่าจะชนะผ่านไปได้ แต่ที่มันเป็นปัญหาเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากเวลาพิจารณาเราตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๓๐ เราพอมีเวลาพอสมควร เพราะฉะนั้นเรื่องไหนที่มันจำเป็นสำคัญ เราดึงออกมาก่อนได้ไหม ไม่ต้องว่าเรียงไปตามนั้นเลย ถ้าเรื่องสำคัญ ผมคิดว่าอันนั้นจะเป็นเทคนิคอันหนึ่งที่เรามีเวลาที่จะต่อรองหรือว่าพุดคุยอะไรกันได้ครับ

เลขานุการ : ผมนึกเดียวท่านประธาน ท่าน ผอ.พรพนนิภาครับ ขอเตรียมห้องข้าง ๆ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

น้ำพร ๒๗/๒

ห้องประชุมให้เราด้วยนะ ๑ ห้อง เมื่อเราจะคุยกัน

นายอัชพร จารุจินดา : ห้องข้างหลัง หรืออะไรไม่รู้

เลขานุการ : ตกลงเราเจอกันวันจันทร์ใช้ไหมครับ ท่านประธานครับ

เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ห้องนี้ นะครับ ขออนุญาตมาตกลงอะไรกันอีกหน่อย นะครับ เพื่อจะมีอะไรเพิ่มเติม
ความเห็นหลังจากที่ประชุมนอกรอบพุ่มนี้แล้ว

ประธาน : หลังจากนั้นก็มีอาหารรับประทานนะครับ เชิญท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลีอาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ก่อนไปรับประทานอาหาร

ผมอยากจะขออนุญาตในนามส่วนตัว แล้วก็เพื่อน ๆ บางท่านนี่ นะครับ ขอขอบคุณฝ่ายเลขานุการที่ทำงาน
อย่างหลังคดหลังแข็ง ในการเตรียมร่างให้เรา นะครับ ผมคิดว่าเป็นงานที่ยากมาก แต่ท่านก็ทำได้สำเร็จ
กระผมขออนุญาตที่จะปรบมือให้ท่านด้วยนะครับ

(กรรมการในที่ประชุมได้ปรบมือ)

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่า
โดยส่วนตัว แล้วก็ในนามของกรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญทุกท่านคงเห็นด้วยว่าท่านประธานได้ทำหน้าที่
อย่างดีเยี่ยมในตลอดเวลา ถึงแม้ว่าตัวกระผมเองในช่วงก่อนที่จะเลือกประธาน ผมก็มีความเห็นอย่าง
เปิดเผยว่าผู้ที่จะเป็นประธานควรจะมาจาก สสร. แต่เมื่อมติเลือกเป็นท่านประธานผมก็ยอมรับ ผมได้พูด
ชัดเจนในวันนั้น ที่นี้ตลอดระยะเวลาที่เราประชุมกันมา ผมคิดว่าท่านประธานได้ทำหน้าที่ประธานอย่างดียิ่ง
ผมใคร่ขอพวกเราแสดงความชื่นชมและขอบคุณในตัวท่านประธานด้วยการปรบมือครับ

(กรรมการในที่ประชุมได้ปรบมือ)

ประธาน : จบแล้วใช้ไหมครับ อีกท่านหนึ่งครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ผมจะไม่เอ่ยอ้างบุญคุณ
ว่าผมเป็นคนเสนอชื่อท่านประธานเข้ามา ปรากฏว่าทุกคนก็ชื่นชมโสมนัส นะครับ แล้วก็ภูมิใจที่ได้มีโอกาส
ทำงานภายใต้การกำกับดูแลของท่าน นะครับ แล้วก็ผมดีใจด้วยที่ได้มีโอกาสทำงานกับท่าน
คณะกรรมการทุกท่าน แล้วก็ขอยกย่องด้วยถ้อยคำการอภิปรายของผมพลาดพลั้งแล้วก็ไปทำให้ไปกินใจ
บางท่าน โดยเฉพาะเพื่อนรักของผม ผมขอยกย่องด้วย นะครับ แล้วก็หวังว่าคงได้มีโอกาสทำงานร่วมกับ
พวกท่านอีกครั้งหนึ่ง นะครับ มันเป็นเรื่องปรสภการณ์ในชีวิตของผมครั้งแรกเลยที่ได้มีประสบการณ์อันนี้
เป็นประสบการณ์ใหญ่หลวง ขอขอบพระคุณทุกท่าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายเลขานุการที่ขอชื่นชมด้วย
ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านวุฒิสารครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นวพร ๒๘/๑

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ผมชื่นชมทุกคนอยู่แล้วครับ เพียงแต่อยากถามฝ่ายเลขานิตหนึ่งว่าร่างใหม่ท่านจะส่งให้เราก่อนไหม เพราะว่าผมคิดว่าวันจันทร์นี้มันต้องเตรียม ถ้ามันคร่าว ๆ ว่าถ้าสมมุติเราจะมารับ

เลขานุการ : ตามกำหนดการ คือ ๑๕.๐๐ นาฬิกา ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญนัด ๑๕.๐๐ นาฬิกา ฟุ้งนี่นะครับ ผมกะว่าฝ่ายเลขานาจะทำร่างให้เสร็จประมาณทุ่ม ๒ ทุ่มของวันนี้ แล้วก็เจ้าหน้าที่สภาคงไปทำ Copy นะครับ ผมว่าช่วงเช้าใกล้ ๆ เที่ยงน่าจะได้แล้วโดยประมาณ แต่ว่าเอาให้ชัวร์คือ ๑๕.๐๐ นาฬิกา น่าจะได้ ตามที่ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญได้ทำจดหมายให้มารับใช้ใหม่ครับ ท่าน ผอ. พรรณิภา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ให้รับที่ห้อง ผอ. พรรณิกานะครับ ได้เลยนะครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธาน ขอนิตเดียวครับ คือในฐานะประธานคณะกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนุญก็คงจะทำอยู่ตรงนี้ แล้วก็คงจะทำหนังสือถึงท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญและท่านประธานกรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญในวันนี้ก็คงจะไม่มีทางเลือกอันไหน เพราะว่าคณะกรรมการคงจะต้องตรวจจากฉบับที่ส่งไปวันนี้ ฉะนั้นในส่วนที่ท่านแก้กันวันนี้คณะกรรมการคงไม่ได้ตรวจอะไรเลย แต่ว่าจะทำความเห็นส่งมาให้ท่านในวันนี้ ถ้าหากว่ามีอะไรที่ส่งมาแล้วท่านเห็นสมควรจะแก้ไขตามที่ตรวจมา ถ้อยคำก็ช่วยดูด้วยนะครับ

ประธาน : ก็หมดทุกท่านแล้วนะครับ ผมขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ร่วมทำงานกันมา และความจริงแล้วถึงแม้ว่าเราจะทำรัฐธรรมนุญเสร็จ เราคงจะต้องมานั่งประชุมหารือหรือพบปะกันอีกในเรื่องกฎหมายประกอบรัฐธรรมนุญ เพราะฉะนั้นท่านอย่าทิ้งไปนะครับ ก่อนที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนุญจะสำเร็จ ยังเป็นหน้าที่ของเราอยู่นะครับ สำหรับวันนี้ก็ขอขอบพระคุณทุกท่าน และก็ขอขอบพระคุณที่ท่านเมตตาผมนะครับ เพราะว่าผมเรียนกับท่านตรง ๆ หนักใจนะครับ เหมือนกับเป็นประธาน เพราะว่าแต่ละท่านนั้นมีความรู้ในแต่ละสาขามาก ตัวผมเองทางด้านกฎหมายอะไรต่าง ๆ ผมก็ไม่ได้จบทางด้านนี้มา เพราะฉะนั้นความหนักใจของผมมีครับ มีมากทีเดียว แต่เมื่อมาร่วมกับท่านในระยะต้น ๆ แล้ว ผมก็รู้สึกที่ท่านเป็นผู้ใหญ่ แล้วท่านไม่มีผลประโยชน์อะไรกับใครความคิดความเห็นของท่านที่แสดงออกมานั้นเป็นไปเพื่อส่วนร่วมของบ้านเมือง ผมก็รู้สึกว่างานนี้คงสำเร็จ เพราะว่าไม่เหมือนกับที่เคยประชุมในพรรคการเมือง ซึ่งมีเรื่องราวร้อยแปดพันเก้าเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ขัดกันนะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อรักษาเวลาไม่ให้นานหิวข้าว ผมขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง แล้วพบกันวันจันทร์เวลา

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

นวพร ๒๔/๒

๐๔.๓๐ นาฬิกา ก่อนจะประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบพระคุณนะครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานขวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและขวเลข